

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה

המאשימה

נגד

מנחם מעודי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי

הכרעת דין

נוסח מותר לפרסום בהתאם להסכמת הצדדים ועל דעתה של המתלוננת כפי שנמסרה בתאריך 20.7.22

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח-1998 אך להרשיעו בהטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית. בנוסף, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בגין האירועים 3-6, על פי הפירוט שלהלן.

רקע

- נגד הנאשם הוגש ביום 14.10.2019 כתב אישום המייחס לו עבירת הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(3) בצירוף ס"ק (6)(ג), לפי הוראת סעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התש"ח-1998. ומספר עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- על פי כתב האישום, באוקטובר 2018, התקיימו בחירות מקומיות במועצה האזורית באר טוביה (להלן: "המועצה"), ונבחר ראש מועצה חדש, אשר החליף את ראש המועצה המכהן. הנאשם, לאחר הבחירות, מונה על ידי ראש המועצה, להיות ממלא מקום ראש המועצה וסגנו ללא תשלום, מינוי שאושר במליאת המועצה. המתלוננת היא עובדת המועצה, אשר משרדה היה מחוץ לבניין המועצה (להלן: "המשרד"). המתלוננת תמכה לפני הבחירות במועמד שניהן בעבר כראש המועצה. לאחר הבחירות המתלוננת התקשתה לעבוד עם ראש המועצה החדש והיא חששה שתפוט. סמוך לאחר המינוי, הנאשם, אשר היה בקשר טוב עם המתלוננת, עמה יש לו היכרות קודמת, פנה אליה והיא פנתה אליו בנושאי עבודה. הנאשם פנה גם לראש המועצה בעניינים אלו. בין

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

היתר, הנאשם הבטיח למתלוננת כי ישמור עליה, היא לא תפוטר, אלא אף תקודם כשיקבל את התיק בתחום בו היא הייתה מועסקת.
במהלך התקופה, מחודש דצמבר 2018 ועד לתחילת חודש פברואר 2019, ביצע הנאשם במספר הזדמנויות מעשים מגונים במתלוננת והטריד אותה מינית, כשהוא מנצל את מעמדו.

4. מאחר שהאירועים מתוארים בכתב האישום ברצף ולא כאישומים נפרדים ולמען נוחות הכתיבה והקריאה, יפורטו להלן האירועים וימוספרו, על פי סדר כרונולוגי, כמפורט בכתב האישום.

האירוע הראשון

בתאריך 17.12.2018, בשעות אחר הצהריים, נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבו של הנאשם, לכנס בענייני עבודה, ובשעות הערב הסיע הנאשם את המתלוננת חזרה לביתה. הנאשם נכנס למושב, אך המשיך לנסוע במושב ולדבר עם המתלוננת, עד שעצר את הרכב מספר בתים מביתה. לאחר שהסתכל ובדק שאין איש מסביב, חיבק הנאשם את המתלוננת ונישק אותה על שפתייה. המתלוננת אשר חשה במבוכה, לא הגיבה למעשיו של הנאשם, יצאה מהרכב והלכה לביתה.

האירוע השני

בתאריך 17.1.2019, לבקשת הנאשם, הגיעה המתלוננת לפגישה לקידום נושאי עבודה במשרדיו של הנאשם במרכז ביל"ן, בשעות הבוקר. אחר סיום הפגישה הציע הנאשם ללוות את המתלוננת לרכבה, והסיע אותה ברכבו לרכב שלה. במהלך הנסיעה במתחם, אמר הנאשם למתלוננת כי ייקח את התיק במועצה, ביקש את עזרתה בתחום והבטיח לקדם אותה.
הנאשם עצר את הרכב ליד מתחם ה"קרטנינג" במתחם, ואז חיבק את המתלוננת ונישק אותה על פיה, כשהוא פותח את פיו ומחדיר את לשונו לפיה של המתלוננת. המתלוננת אמרה לנאשם "די זה לא מתאים" או בדומה לכך, אך הנאשם התעלם מדבריה ונישק אותה בשנית. לאחר מכן, החזיר את המתלוננת לרכבה.

האירוע השלישי

בתאריך 24.1.2019 בבוקר, הגיע הנאשם למשרדה של המתלוננת, בשעה שלא היה שם איש מלבדה, ושוחח עמה בענייני עבודה. במהלך השיחה, קם הנאשם מכיסאו וניגש למתלוננת. הנאשם רכן מעל המתלוננת, אחז בפניה בידיו ונישק אותה על שפתייה כשהוא מחדיר לשון לפיה של המתלוננת. המתלוננת אמרה לנאשם להפסיק את מעשיו. הנאשם הפסיק לנשק את המתלוננת והמשיך לדבר איתה בענייני עבודה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

האירוע הרביעי

בתאריך 28.1.2019, שוב הגיע הנאשם בשעות הבוקר למשרדה של המתלוננת, הכין לעצמו קפה, ודיבר איתה על ענייני עבודה. במהלך השיחה שוב נישק הנאשם את המתלוננת על שפתייה, לאחר שהתקרב אליה, וכן נגע בידו בחזה של המתלוננת מעל לבגדים. המתלוננת הזיזה את ידו של הנאשם מחזה ואמרה לו להפסיק.

האירוע החמישי

בתאריך 30.1.2019, הגיע הנאשם שוב למשרדה של המתלוננת בבוקר, בהפתעה, וביקש משהו מהמתלוננת בענייני עבודה. לאחר מכן, שוב נישק הנאשם את המתלוננת על שפתייה. המתלוננת אמרה לנאשם די להפסיק, והוא עזב את המקום.

האירוע השישי

בתאריך 4.2.2019, שוב הגיע הנאשם בהפתעה למשרדה של המתלוננת בשעות הבוקר, והכין לעצמו קפה. באותה העת הייתה המנקה במשרדים, ובתחילה הייתה בחדרה של המתלוננת. מספר דקות לאחר תחילת השיחה, כשהיו לבדם, הנאשם קם מכיסאו וגהר מעבר לשולחן לעבר המתלוננת, כשהוא מנשק אותה על שפתייה. המתלוננת אמרה לנאשם להפסיק, אך הנאשם לא עשה כן, אלא אמר למתלוננת לתת לו "סיפתח על הבוקר" או בדומה לכך. הנאשם גם נגע בידו בחזה של המתלוננת מעל לבגדים.

במעשים אלה ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מגונים שלא בהסכמתה וכן הציע למתלוננת הצעות חוזרות בעלות אופן מיני, כאשר הראתה לו שאינה מעוניינת בכך, והכל במסגרת יחסי עבודה תוך ניצול יחסי מרות וכשהוא מנצל את מעמדו.

מהלך המשפט:

- ביום 20.1.2020 ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום כדלקמן:
הנאשם מאשר את עובדות הרקע בנוגע לבחירות במועצה האזורית והמצב לאחריו, גם בכל הקשור למתלוננת.
הנאשם מאשר שאמר למתלוננת שינסה לסייע לה לשמור על עבודתה, אך לא הבטיח לה שלא תפוטרו או שתקודם, שכן שני הדברים אינם בסמכותו. הנאשם כופר בכך שהתקיימו יחסי מרות בינו ובין המתלוננת.
הנאשם כופר בביצוע עבירות כלפי המתלוננת.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

לגבי **האירוע הראשון** – הנאשם מאשר שחיבק את המתלוננת בניסיעה. לטענתו נישק אותה בלחיה ולא בפיה. הנאשם כופר מחוסר ידיעה לגבי תחושות המתלוננת ולטענתו מעולם לא הביעה את חוסר הסכמתה, אלא הדברים בוצעו בהסכמתה.

לגבי **האירוע השני** – הנאשם מאשר את הפגישה במרכז ביל"ו. הנאשם כופר בכך שהבטיח לקדם את המתלוננת. הנאשם מאשר כי חיבק את המתלוננת ונישק אותה על שפתייה וזאת בהסכמתה. הנאשם מכחיש את המלל מצדה של המתלוננת.

לגבי **האירוע השלישי** – הנאשם מאשר כי נפגש עם המתלוננת במשרדה. הנאשם טוען שהיו במשרד אנשים נוספים. הנאשם מאשר שנישק את המתלוננת על שפתייה, בהסכמה וביזומתה. הנאשם מאשר כי בשלב מסוים המתלוננת אמרה "די", לדבריו עשתה זאת במכוון תוך שהיא מדברת להקלטה שהיא יזמה.

לגבי **האירוע הרביעי** – הנאשם מאשר שהגיע למשרדה של המתלוננת, לדבריו נישק אותה על לחיה ולא על פיה. הנאשם לא נגע בחזה של המתלוננת.

לגבי **האירוע החמישי** – הנאשם לא זכר את המפגש, אך אם התרחש והייתה נשיקה, זה היה על דעתה ובהסכמתה של המתלוננת.

לגבי **האירוע השישי** – הנאשם מאשר כי נפגש עם המתלוננת במשרדה. מאשר שנישק אותה על דעתה ובהסכמתה. הנאשם כופר בכך שהמתלוננת אמרה לו לחדול וכופר בכך שנגע בחזה.

בית המשפט קבע מועדים לשמיעת הראיות לחודשים יוני ויולי 2020. כפי שעולה מהתיק, בהמשך המועדים בוטלו על ידי בית המשפט ונקבעו מחדש. בתאריך 1.7.2020 נשמעה עתירה לגילוי ראיה חסויה בפני המותב הקודם, עתירה שנדחתה. בחודש אוגוסט הועבר התיק להמשך טיפול מותב זה.

פרשת שמיעת הראיות בתיק נמשכה והתקיימה בתאריכים 26.10.2020, 18.11.2020, 15.2.2021, 2.5.2021 ו-30.6.2021.

6. בבית המשפט העידו **המתלוננת** וכן עד התביעה **יוסי אוחנה**, מכרה של המתלוננת אליו פנתה המתלוננת בשל האירועים המתוארים והתייעצה עמו, וכן הוא סייע ביצירת הקשר בינה ובין המשטרה לצורך הגשת התלונה. העידו בנוסף **אושרה אבירם** ו**רגב קדם**, חוקרים בתיק. כן נסמכה פרשת התביעה על הקלטות שהקליטה המתלוננת את האירועים 3, 5 ו-6 במשרדה. **הנאשם** העיד להגנתו וכן העיד כעד הגנה מר **קובי אביבי**, ראש המועצה הנוכחי שהנאשם משמש כסגנו וממלא מקומו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

תמצית סיכומי הצדדים

טיעוני המאשימה

7. המאשימה מבקשת להורות על הרשעת הנאשם במיוחס לו, בהתאם לעדות המתלוננת הנתמכת בראיות נוספות. המאשימה סבורה כי מדובר במי שפעל תוך ניצול יחסי מרות, כאשר הוא מבצע עבירות במתלוננת שלא בהסכמתה. אף שהדפה אותו, ביקשה ממנו לחדול ממעשיו והוא התעלם מסירובה. נטען כי גדר המחלוקת הוא בנוגע לרכיב ההסכמה, ליחסי המרות וניצולם ולמספר האירועים.
8. בנוגע לעדות המתלוננת, המאשימה מפנה לתיאור הרקע לביצוע העבירות; לתיאור האירועים עצמם; לתיאור רגשותיה של המתלוננת בעקבות מעשי הנאשם וכן את התהליך שהוביל להגשת התלונה. כמו כן, המתלוננת תיארה את מצבה הנפשי באותה תקופה. המתלוננת עמדה על כך שהביעה את סירובה למעשי הנאשם. המתלוננת תיארה שבתקופה זו התנהלה בעניינים המקצועיים אך ורק מול הנאשם ולא מול ראש הרשות. המתלוננת נתנה הסברים לאופן שבו התנהלה עם הנאשם וכן תיארה את תגובותיה שנהיו יותר אסרטיביות ככל שתדירות האירועים מצדו של הנאשם עלתה.
- המאשימה סבורה, כי המתלוננת העידה באופן אותנטי, ניתן להתרשם ממצבה הנפשי בעקבות האירועים, דבריה בעניינים המהותיים היו עקביים ומדויקים, הן בחקירותיה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט. המתלוננת סיפרה את הדברים כהווייתם, מבלי לנסות להגזים או להפליג בתיאורים.
- כך למשל, בנוגע לאירוע הראשון, סיפרה שתחילה סברה שהנשיקה על הפה לא הייתה מכוונת; בנוגע לאירוע המתלוננת אישרה שייכתן שהנגיעה בחזה הייתה תוך כדי חיבוק ולא בכוונה ושמדובר היה בנגיעה קצרה; המתלוננת גם העידה שאילו הנאשם היה חדל ממעשיו, לא הייתה מתלוננת. המתלוננת סיפרה גם בגילוי לב שנמנעה מהגשת תלונה במשטרה, בשל חששה שבן זוגה יגלה את הדברים וחששה שהוא יפגע בנאשם ויסתבך בפלילים ובסופו של דבר שאבה את הכוח להתלונן, לאחר שבן זוגה השמיע הערכה למתלוננת בפרשת קצב.
- המתלוננת הסבירה את הנשמע בהקלטות, שלאחר המעשים הנטענים בניגוד לרצונה, השניים משוחחים בשיחת חולין. לדבריה ניסתה להסיט את השיח כדי להפסיק את המעשים. נטען, כי בהינתן מאזן הכוחות בין השניים, דפוס התגובה של המתלוננת מניח את הדעת.
- המאשימה מבקשת לדחות את הטענה למניע פסול בהגשת התלונה בעקבות כך שזומנה לשימוע לפני פיטורים. נטען, כי מלבד סמיכות הזמנים בין הגשת התלונה לקבלת המכתב, לא הובאה כל ראיה. יש לקבל את הסבר המתלוננת שבעת ששהתה בתחנת המשטרה, לא ידעה על קבלת המכתב. המתלוננת גילתה שנשלח אליה מכתב לאחר סיום עדותה במשטרה ולא ידעה עליו קודם לכן. כפי שהוצג לבית המשפט, שליח הדואר שלח למתלוננת תמונה של מכתב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

השימוע הממוען אליה בעת ששהתה בתחנת המשטרה ממש. מכאן הופרכה טענת ההגנה למניע לעלילה.

כמו כן, המתלוננת פנתה לעד יוסי אוחנה עוד קודם לכן בתאריך 5.2.2019 ולמרכז הסיוע פנתה בתאריך 30.1.2019, שניהם עוד בטרם נוצר מכתב השימוע. אמנם המתלוננת ידעה שראש המועצה החדש לא נותן לה חסד, ושמעמדה לאחר הבחירה התערער, אך לא ניתן לקשור בין מכתב השימוע למועד הגשת התלונה.

9. המאשימה סבורה, כי עדותו של **יוסי אוחנה** מחזקת את התלונה ותומכת בה. העד העיד על מצבה הנפשי של המתלוננת בעת ששוחחה איתו; העד תיאר בחקירתו ת/9 ובבית המשפט את המועד שבו המתלוננת ביקשה להיפגש עמו, הגיעה לביתו וסיפרה לו על כך שהנאשם הגיע למשרדה ו"שלח ידיים" והוא המליץ לה להקליט מפגשים עתידיים עמו. המתלוננת לא סיפרה לעד על אירועים שקדמו לכך ולדבריו, היא לא סיפרה לו על שני האירועים הראשונים. כמו כן, תיאר פעם נוספת שהמתלוננת הגיעה אליו וסיפרה לו בסערת רגשות שהנאשם נישק אותה והיא נגעלה. המתלוננת ביקשה לשטוף את הפה ולשתות משהו. באותה פגישה, המתלוננת הייתה נסערת, התייעצה עם העד איך להפסיק את המעשים, איך לשתף את בן זוגה, חששה לשמה הטוב וכן השמיעה לו הקלטת המפגש, דבר שגרם לו למבוכה. העד יעץ למתלוננת להגיש תלונה במשטרה והמתלוננת העלתה שהיא חוששת לפנות לתחנת קריית-מלאכי שם היא מוכרת והוא, בהיותו שוטר לשעבר, נועץ בעניין עם גורם משטרה. לדברי העד, מהשלב שבו קישר בינה ובין גורמי החקירה, הבין שאסור לו להיות מעורב יותר. בהמשך, המתלוננת עדכנה אותו שמסרה תלונה וכן שלאחר מכן קיבלה מכתב שימוע לפני פיטורים. העד תיאר גם שהמתלוננת סיפרה לו שבמהלך האירועים הנאשם הבטיח לה הבטחות על קידום. כמו כן, סיפרה לו שהיא מפחדת מהנאשם וכן סיפרה לו על השיחה עם בן זוגה בעקבותיה החליטה להתלונן. העד שלל את האפשרות, שהמתלוננת ביקשה ממנו לפנות לנאשם ולומר לו לחדול מהמעשים.

המאשימה ערה לאי ההתאמה שבין עדויות המתלוננת והעד אוחנה לגבי פרטים מסוימים. למרות זאת, לדעת המאשימה מדובר בחיזוק משמעותי לתלונה בנוגע לעצם קיומן של עבירות המין שהתרחשו במשרד וכן קיים חיזוק בעדות העד אשר נחשף למצבה הנפשי של המתלוננת בזמן אמת וכן נחשף ללבטים ולהתחבטויות שהייתה עסוקה בהם באותה תקופה – כיצד לגרום לנאשם לחדול ממעשיו, האם להגיש תלונה, כיצד להתמודד עם המצב מול בעלה והכל בזמן אמת.

10. המאשימה מתייחסת לאי התאמה שקיימת בין עדות העד לעדות המתלוננת בנוגע למועד בו פנתה המתלוננת אל העד – האם לאחר האירוע השני במרכז ביל"ו או לאחר האירוע

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

השלישי. המתלוננת עומדת על כך שהתקשרה אל העד מיד לאחר האירוע השני במרכז ביל"ו, כשהייתה בדרכה בחזרה הביתה. העד לעומת זאת עומד על כך שלא שמע על האירוע במרכז ביל"ו ושמע על הדברים מהמתלוננת לראשונה, לאחר האירוע שהתרחש במשרדה, שאז גם ייעץ לה להקליט את פגישותיה עם הנאשם. המאשימה מאשרת, שמחקרי התקשורת אינם תומכים בעדות המתלוננת לגבי שיחת הטלפון לאחר האירוע השני. אין גם מחלוקת, שהמתלוננת הקליטה את האירוע השלישי (כלומר, עוד לפני המועד שבו לדברי העד יעץ לה להקליט את הנאשם). בנוסף, המתלוננת העידה שביקשה מהעד לפנות לנאשם ולומר לו לחדול ממעשיו, דבר שהוכחש על ידי העד.

המאשימה מאשרת שאין הסבר בעדויות לאי התאמות אלה, אך לטענתה לא מדובר בפער ששולל את מהימנות התלונה או את העדות כעדות מחזקת, בבחינת מכלול הראיות. לדעת המאשימה, כאשר מדובר בפרשה נמשכת וקיימת הלימה בין העדויות בנקודות המהותיות, יש לקבוע שהפערים אינם יורדים לשורשו של עניין.

11. החוקרת **אושרה אבירם** גבתה את אמרתה הראשונה של המתלוננת לאחר שפנה אליה ראש השלוחה הדרומית של היחידה. העדה תיארה את הליווי שנתנה למתלוננת, בדומה למקרים דומים אחרים. העדה כתבה את המזכר ת/10, שמתעד שיחה עם המתלוננת לאחר סיום גביית עדותה, שבו המתלוננת סיפרה לה שלאחר שחזרה מחקירת המשטרה קיבלה מכתב זימון לשימוע.

12. החוקר **רגב קדם** זומן לחקירה נגדית כחוקר האחראי שניהל את החקירה בכללותה. העד הסביר מדוע תלונה על עבירות מין כנגד סגן ראש המועצה נחקרה ביחידת להב. העד הסביר שלא ראה צורך לבדוק במחקרי תקשורת את מועדי שיחות הטלפון בין המתלוננת לעד יוסי אוחנה. לדברי החוקר, העובדה שאין הלימה מוחלטת בין כלל הפרטים שמסרו העדים מלמדת על האותנטיות של הגרסאות ועל כך שלא תיאמו גרסאות ולדבריו לא מדובר בעניין מהותי.

13. המאשימה סבורה, כי עדות **הנאשם** בבית המשפט הייתה רצופת סתירות והנאשם הרבה שלא להשיב בצורה עניינית וישירה לשאלות שנשאל. המאשימה מפנה לקשיים עיקריים שעוררה עדות הנאשם, בעניינים שבחלקם נסתרו בממצאים אובייקטיביים וחלקם על ידי הנאשם עצמו:

הנאשם טען בחקירותיו [ת/2 ו-ת/4] בתחילה שלא היה לו כל מגע מיני עם מי מעובדות המועצה ועם המתלוננת בפרט. בהמשך, אישר מגע אינטימי מינורי עם המתלוננת וטען שהיה ביוזמתה כשהיא מעולם לא ביקשה שיפסיק את מעשיו. בהמשך החקירה אישר "שתי נשיקות" וטען כי הן היו הדדיות או בטעות. בהמשך, עימות [ת/1] אישר שהיו ארבעה אירועים, אך טען שהמתלוננת שיתפה פעולה. בטרם הושמעו לנאשם הקלטות המפגשים, טען שהמתלוננת לא אמרה לו "די" ולאחר שהושמעו לו, שינה את גרסתו, אישר שהמתלוננת

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

- ביקשה ממנו להפסיק וטען שאכן הפסיק, אך היו מצבים בהם "זה היה מרצונה המלא". במהלך העימות אמר ש"גם שאומרים די ... תלוי איזה די". לדעת המאשימה מדובר בהודאה חלקית. בהמשך העימות הנאשם אישר, כי גם כאשר המתלוננת אמרה "די" לא הפסיק מיד את המעשים.
- בבית המשפט הנאשם הכחיש שנישק את המתלוננת על פיה באירוע השני, דבר שאותו אישר בעימות, אך טען שזה היה בהסכמה.
- בסוף העימות, הנאשם התנצל בפני המתלוננת על כל מה שעשה לה בניגוד לרצונה.
14. בעדותו בבית המשפט הנאשם הציג את עצמו כנטול כל כוח והשפעה וצייר תמונה לפיה תפקידו היה ריק מתוכן ומשררה. מההקלטות עצמן עולה כי תמונה זו אינה משקפת את המציאות, לא בפועל ולא כפי שהנאשם תפס את עצמו או כפי שהציג למתלוננת. ברגע של גילוי אמת בחקירה נגדית, הנאשם העיד על כוחו ועצמתו באומרו שהתלונה נגדו היא חלק מקונספירציה של מספר גורמים שחברו יחד כדי להפיל אותו.
- בעדותו ניסה הנאשם לצייר את הסגן הנוסף בשכר בוקובזה, כמי שיכול היה לסייע למתלוננת יותר ממנו ותהה מדוע המתלוננת לא פנתה אליו לסיוע. המאשימה סבורה, כי מדובר בתמיהה מזויפת ומיתממת, כאשר בהקלטת האירוע הרביעי הנאשם עצמו מתאר את כוחו ומעמדו במועצה אל מול חולשתו של הסגן בוקובזה. עובדה זו מעמידה את עדותו בבית המשפט באור בלתי מהימן ומלמדת כי הוא היה מודע לכוחו.
- המאשימה מפנה לכך שהנאשם הודה בחלק מהמעשים המיוחסים לו. הודאות אלו, על רקע ההכחשות בחקירותיו, מחזקות את מהימנות התלונה ומלמדות שיש להעדיף את גרסת המתלוננת.
15. המאשימה מבקשת לדחות את טענת ההסכמה, נוכח ראיות להתנגדות המתלוננת. מדובר במעשים שהפרשי הזמן ביניהם הלכו והתקצרו, תוך שהמתלוננת מתנגדת והנאשם מתעלם מההתנגדות, ממשיך להגיע למשרדה המבודד וחוזר על מעשיו, הכל במצב בו הנאשם מודע לכוחו וליחסי הכוחות ומנצל אותם.
16. עד ההגנה קובי אביבי, הוא ראש המועצה החדש. העד אישר שרצה לפטר את המתלוננת ולא על רקע מקצועי. העד אישר כי נתבע על ידי הסתדרות העובדים בנוגע להתנהלותו מול המתלוננת, בין היתר בתקופה הרלוונטית בכתב האישום. העד מסר שלא ידע בזמן אמת על התנהלות הנאשם מול המתלוננת, לא ברמה המקצועית ולא בנוגע לעבירות המיוחסות לו. העד טען שהנאשם לא שוחח עמו על המתלוננת ולא היה מועמד לקבל את תיק התרבות במועצה. המאשימה טוענת בעניין זה, כי גם אם דברי העד נכונים והנאשם שיקר למתלוננת, מדובר במי שהשתמש בכוחו ובסמכויותיו והציג למתלוננת מצג שווא לגבי השפעתו, לגבי קידומו הצפוי ולגבי יכולתו למנוע את פיטוריה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

17. נטען, כי הוכחו **יחסי המרות**. הנאשם, סגן וממלא מקום ראש המועצה והמתלוננת, עובדת מועצה שכפופה לבכירים ממנה. הנאשם בכיר ממנה גם אם אינו מקבל שכר עבור תפקידו כסגן ראש המועצה. הדבר עולה בבירור מהתנהלותה המקצועית של המתלוננת מול הנאשם ומדברי הנאשם בשיחות המוקלטות.

מהבחינה המשפטית, מארג היחסים ופערי הכוחות המובנים בארגון מבססים קיומם של יחסי מרות, מעצם חוסר השוויון במעמד ובכוח. החוק למניעת הטרדה מינית אינו מגדיר "יחסי מרות", אך הפרשנות המקובלת בפסיקה היא שמרות כוללת השפעה וסמכות ישירים וגם עקיפים.

הגם שהנאשם אינו ממונה ישיר על המתלוננת, מעמדו בהיררכיה במקום העבודה בכיר יותר והוא שני רק לראש המועצה. הדבר השפיע רבות על מהלך העניינים וכן השפיע על חששה של המתלוננת להתלונן ולהתנגד להגעתו למשרדה. במסגרת תפקידו, הנאשם הגיע אל המשרד המבודד, דן עם המתלוננת בענייני עבודה יום-יום עם ירידה לפרטים, כשהוא מביטח לה הבטחות ובאווירה זו כופה את עצמו עליה, לעיתים תוך הבטחות קידום ממש. נטען, כי מבחינה משפטית אין חובה שאכן היה בסמכות הנאשם לקדם או לפטר את המתלוננת, אלא השאלה היא האם היה בכוחו להשפיע על מעמדה גם באופן עקיף, כגון על ידי מתן המלצה.

18. נטען, כי הוכח רכיב ה**ניצול**. בעניין זה יש לתת משקל רב לחוויה הסובייקטיבית של המתלוננת. הנאשם התנהל מול המתלוננת כמי שעתיד לקבל את תיק התרבות במועצה. הנאשם פנה למתלוננת כשהייתה במצב נפשי קשה ובאפלה מבחינה מקצועית ואיבדה את מעמדה במקום עבודתה. הנאשם הגיע כמושיע, הבטיח למתלוננת שלא תפוטרו ואף תקודם, כשהוא מציג את עצמו כמקורב לראש המועצה. על רקע הבטחות אלו, אף ויתרה על תפקיד אחר שהוצע לה.

19. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם **בעובדות נוספות שלא נטענו בכתב האישום**, שהן ההצעות החוזרות והנשנות בעלות אופי מיני שהציע הנאשם למתלוננת ושלא פורטו בכתב האישום, אך הוכחו במהלך המשפט וכן מתוך ההקלטות שהוגשו. הנאשם נשמע כשהוא מבקש מהמתלוננת שוב ושוב נשיקות ובפרט באירוע השישי. נטען, כי מדובר בעניינים הדומים למעשים האחרים המפורטים בכתב האישום, כאשר ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפניהם, הן מבחינת היכולת להביא ראיות ולהעיד עדים והן מהבחינה המהותית. הראיות בגין עובדות אלה נכללו בחומר הראיות הבסיסי שהועבר לעיון ההגנה.

טיעוני ההגנה

20. ההגנה עותרת לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הנאשם אינו כופר בחלק מהנשיקות המיוחסות לו בכתב האישום אך טוען כי ניתנו בהסכמה. הנאשם כופר כי נגע בחזה של המתלוננת במכוון.

נטען, כי ראיות המאשימה נסמכות על עדות המתלוננת כעדות יחידה. עדות העד אוחנה ברובה מפי השמועה וגם ההקלטות שהוגשו משקפות חלק מהאירועים כשמשמעותן המפלילה היא תוצאת פרשנותה של המתלוננת.

21. נטען, כי אין לבסס הרשעה על יסוד עדות המתלוננת בשל אי מהימנותה. לעניין זה נטען, כי קיימות אי התאמות בין אמרות המתלוננת במשטרה וכן סתירות בין עדותה להקלטות. כן נטען, כי ברקע להגשת התלונה רצונה של המתלוננת לשמר את תפקידה במועצה ולהיות מוכרת כקורבן עבירה. המתלוננת ניצלה את הנאשם והסכימה לנשיקות כדי שסייע לה. כשנוכחה שלא יוכל לסייע לה, החלה לבדות נגדו ראיות והגישה את התלונה שאכן מנעה את פיטוריה.

22. בעניין ההקלטות נטען, כי לא מדובר בתייעוד אלא ב"יצירת ראיות" שנועדו להפליל את הנאשם. המתלוננת העידה שנהגה להקליט שיחות והטענה, שהקליטה את הנאשם בעצת העד אוחנה, לאחר שחשפה בפניו את מעשה הנאשם התגלתה כלא נכונה שכן קיימת הקלטה קודמת לאותה שיחה, של האירוע השלישי.

המתלוננת כלל לא סיפרה לעד אוחנה על האירוע במתחם ביל"ו, כפי שהוכח במשפט. גם מועד הפניה למרכז הסיוע ב- 31.1.2019 תואם את הזמן שבו המתלוננת הבינה, על פי עדותה, שהנאשם לא יוכל לסייע לה.

נטען לאי מהימנות עדות המתלוננת גם בעניין העד אוחנה. בין היתר נטען, כי הסבר המתלוננת לפנייתה אל העד על כך שהנאשם נישק אותה ב- 28.1.2019, כ"עליית מדרגה" בהתנהגות הנאשם, אינה נכונה שכן הנאשם נישק אותה בעבר. המתלוננת גם סיפרה לעד על הטרדות במסרונים ועל פחד להיפגש עם הנאשם, אך הוצגו ראיות הפוכות.

23. נטען, כי לא התקיימו יחסי מרות בין הנאשם למתלוננת. ההגנה מפנה לרקע העובדתי לפרשה ולעדויות המתלוננת, כי תפקידה במועצה הוא תפקיד חייה. המתלוננת תמכה בתקופת הבחירות בראש המועצה הקודם וכשניצח ראש המועצה הנוכחי [קובי אביבי, ע"ה 2] מעמדה היה בסכנה. ואולם בין הנאשם למתלוננת לא התקיימו יחסי מרות ולא היה בכוחו לשמור עליה, למנוע את פיטוריה או להביא לקידומה. נטען, כי גם המתלוננת בעצמה לא האמינה שהנאשם יכול לקיים את בקשותיה, מתוך היכרותה הרבה את יחסי הכוחות. המתלוננת

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

עצמה העידה שהייתה כפופה ישירות לראש הרשות וידעה שהנאשם לא יכול להביא לקידומה ושלא מתקיים קשר סיבתי בין אותן "הבטחות" של הנאשם כלפיה למעשים המיוחסים לו. גם אם, לדברי המתלוננת בחקירה, הנאשם ניצל את המצב הרגשי בו הייתה מצויה, ניצול שכזה אינו מהווה ניצול יחסי מרות. נטען, בנוסף, כי המתלוננת היא שניסתה ליצור יחסי מרות "עתידיים" בכך שדחקה את הנאשם לקבל לידי את תיק התרבות, דבר שלא התממש.

24. ביחס לאירוע הראשון נטען, כי עדות המתלוננת אינה יכולה לבסס הרשעה בעבירה של מעשה מגונה. המתלוננת עצמה לא שללה את האפשרות שהנאשם לא התכוון לנשק אותה על שפתייה והעידה שלא חשבה שמדובר בהטרדה. האירוע גם לא יכול לבסס עבירה של הטרדה מינית, שכן לא כלל כל הצעה. לחלופין, גם אם הנאשם נישק את המתלוננת במכוון, המתלוננת לא שידרה שהיא מסרבת למגע.

25. ביחס לאירוע השני הנאשם טוען כי מדובר בנשיקה הדדית. בעניין זה קיימת אי התאמה בין אמרת המתלוננת לגבי תגובתה בת/1 ובין דבריה בעימות וכן בעדותה לפיהם לאחר הנשיקה הראשונה צחקה ורק לאחר הנשיקה אמרה ש"לא מתאים לה" תגובה שנובעת לדעת ההגנה מתחושת האשם שלה כאישה נשואה. לכן, בהיעדר "הצעה" אין עבירה של הטרדה מינית ומאחר שהסירוב הובע רק לאחר הנשיקות לא מתגבשת העבירה של מעשה מגונה.

26. ביחס לאירוע השלישי נטען, כי לא התגבשה עבירה של מעשה מגונה, שכן בפועל הנאשם לא נישק את המתלוננת לאחר שסירבה לכך כפי שנשמע בהקלטה. בחלוף מספר דקות, הנאשם מבקש מהמתלוננת לנשק אותה והיא מסרבת ולאחר סירוב זה אין ניסיון נוסף מצדו של הנאשם. התנהגות הנאשם כפי שמשקפת בהקלטה שוללת את הטענה שרצה לבצע בה מעשים בניגוד לרצונה. נטען, כי לא התגבשה גם עבירה של הטרדה מינית לאור העולה מההקלטה, שאין יחסי מרות בין הנאשם למתלוננת, אלא היא עצמה מכנה את עצמה בפניו "המנהלת שלך". מכל מקום, על פי הפסיקה, יש לבחון את התנהגות הנאשם על רקע מכלול הנסיבות, לרבות קיומה של ידידות בצד מרות. מאחר שלא קיימים יחסי מרות, בחינת יסודות העבירה של הטרדה מינית מלמדת כי אף שהנאשם חזר על בקשתו לנשיקה מספר פעמים, חרף סירוב המתלוננת, הרי שהאופן בו הוצג הסירוב לפחות מנקודת מבטו של הנאשם אינה מגבשת את העבירה. מבחינת הנאשם, שפנה למתלוננת באופן ילדותי, הסירוב הוא לאור המקום והעיתוי ולא לעצם המגע.

27. ביחס לאירוע הרביעי נטען, כי המתלוננת מסרה בחקירתה במשטרה על שני אירועים בהם הנאשם נגע בחזה (אירועים 4 ו-6), אך בהמשך העדות מסרה כי היא זוכרת בוודאות רק אירוע

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

אחד של נגיעה בחזה, שהוא המפגש האחרון (השישי). גם בעימות דובר בנגיעה אחת. למרות זאת, יוחסו לנאשם שתי נגיעות בחזה. הנאשם שלל מגע מכוון בחזה של המתלוננת, אך לא שלל מגע בלתי מכוון בעת שחיבק אותה וגם המתלוננת לא שללה את האפשרות שמדובר היה במגע מקרי. לדעת ההגנה, גם המלל בהקלטה תומך בכך שמדובר במגע מקרי תוך כדי חיבוק, שלא מאפשר הרשעה בעבירה של מעשה מגונה. בנוסף, ביחס לאירוע זה, המתלוננת לא זכרה האם הנאשם הגיע למשרדה ביוזמתו או שהוזמן על ידה וניתן ללמוד מההקלטה ומעדות המתלוננת על הלך הרוח שאינו תואם עבירה: המתלוננת מצחקקת, כמו כן מבחינים כי היא נישקה את הנאשם לבקשתו. עדות המתלוננת כי הנאשם נישק אותה פעמיים נוספות לאחר שהשמיעה סירוב אינה נתמכת בהקלטה. כמו כן, ההקלטה מלמדת כי הנאשם מבקש את רשותה של המתלוננת לנשק אותה ולכן לא מתגבשת העבירה של מעשה מגונה וכפי שנטען ביחס לאירוע השלישי, גם לא מתגבשת עבירה של הטרדה מינית. ההגנה מדגישה גם, כי המשפט שאמר הנאשם למתלוננת במשפט זה "תהיי סגנית שלי שם" אינו מתייחס למועצה (אלא לפעילות המפלגתית) ומההקשר ברור שלא מדובר בהבטחה.

28. ביחס לאירוע החמישי נטען, כי אירוע זה לא הוקלט. המתלוננת הסבירה שלא הספיקה להקליט כי הנאשם הגיע במפתיע למשרד. הסבר זה נסתר בכך שהמתלוננת שלחה לנאשם את קוד הכניסה לשער. יש לדחות את הסבר המתלוננת בעדות שההודעה נשלחה לאחר שהנאשם עזב, שכן אינו עולה בקנה אחד עם הודעתה.

29. ביחס לאירוע השישי נטען, כי האזנה לשיחת החולין מלמדת שהמתלוננת כעסה על הנאשם כיוון שלא שוחח עם ראש המועצה על אירועי "יום האישה". הכעס לא נבע מהנגיעה הנטענת בחזה, אלא מכך שהנאשם לא מילא אחר בקשותיה של המתלוננת. גם באירוע זה הנאשם מבקש את רשות המתלוננת לנשק אותה ולכן לא מדובר במעשים בניגוד לרצונה ולאור הטיעון שהובא לעיל גם לא מדובר בהטרדה מינית.

30. מעבר לספק הסביר הקיים בראיות, נטען כי הוכח קיומו של מניע מצד המתלוננת להפללת הנאשם. המתלוננת בדתה את התלונה כי סברה שבכך תמנע את פיטוריה. המתלוננת ניצלה את הנאשם כדי לשמור על תפקידה במועצה שהיה בסכנה ואגב כך הסכימה שהנאשם ינשק אותה. כשחשדה שלא יוכל לסייע לה, החלה בביום הראיות וכשהשתכנעה שלא יסייע לה הגישה את התלונה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

אכן, במקרים רבים נפגעות עבירות מין מגיבות בצורה לא רציונלית ומתקשות למסור עדות סדורה, אך עדות המתלוננת במקרה זה אינה כוללת מאפיינים ייחודיים של נפגעת עבירת מין, אלא עדה שיש לה מניע פסול מובהק ותזמון מעורר חשד.

31. מהאזנה להקלטות ניתן היה לצפות שהנאשם יהיה מודע לחוסר ההסכמה של המתלוננת. אולם, היחסים בין השניים היו מורכבים והתפרסו מעבר למפגשים המתועדים. המתלוננת עצמה אישרה שייכתן שהנאשם הבין את התנהגותה כ"פלירטוט". אין מחלוקת שהמתלוננת מעולם לא שוחחה עם הנאשם וביקשה ממנו שלא לחזור על הדברים. התנהגות הנאשם מבחינתו הייתה שהוא חוזר ומבקש את רשותה ולא שהוא מבצע מעשים בניגוד לרצונה.
32. יצוין כבר כעת, כי במהלך המשפט עלו קווי הגנה נוספים, אך משנזנחו במסגרת הסיכומים בית המשפט לא יידרש להם במסגרת הכרעת הדין.

המסגרת המשפטית:

33. הטרדה מינית:

סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, קובע:

"המטריד מינית אדם כאמור בסעיף 3(א), (4), (5) ו-6, דינו – מאסר שנתיים...".

סעיף 3(א) לחוק למניעת הטרדה מינית מונה חלופות המהוות הטרדה מינית, ובהן סעיף 3 (א) המיוחס לנאשם:

"הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני המופנות לאדם אשר הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות האמורות".

סעיף 3(א)6 המיוחס גם הוא לנאשם, קובע:

"הצעות או התייחסויות כאמור בפסקאות (3) או (4), המופנות למי מהמנויים בפסקאות המשנה שלהלן, בנסיבות המפורטות בפסקאות משנה אלה, גם אם המוטריד לא הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות או בהתייחסויות האמורות:

...

(ג) לעובד במסגרת יחסי עבודה, ולאדם בשירות במסגרת שירות – תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות".

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

כאמור, החוק מגדיר כהטרדה מינית, פנייה חוזרת של אדם לרעהו בהצעות או בהתייחסויות מיניות שאינן רצויות ואינן ראויות בעיני הצד האחר והוא הראה למטריד, כי אינו מעוניין בהן. ואולם, כאשר קיים ניצול של יחסי מרות במסגרת יחסי עבודה, הצעות או התייחסויות כאמור ייחשבו הטרדה מינית גם אם המוטריד לא הראה למטריד כי אינו מעוניין.

34. בנוגע לס"ק (3) ההנחה היא, כי משהופנתה לראשונה לכיוונו של אדם הצעה או התייחסות בעלת אופי מיני, והוא ביטא את חוסר העניין שיש לו בכך, על המציע או המתייחס לחדול מכך על אתר, ואם ימשיך בדבר, ויחזור על הצעותיו או התייחסויותיו, **בין באותו אירוע ובין באירוע אחר**, יהפוך הדבר להטרדה מינית. הטרדה מינית אינה כרוכה בהכרח במעשה סחיטה מינית או במעשים מגוונים ממש והיא עשויה להתגבש גם בביטויים, הצעות, ואמירות חוזרות המופנות לאדם שמתמקדות במיניותו או שמדובר בהתייחסות בעלת אופי מיני המבזה ומשפילה אותו בהקשר המיני (ראו למשל עש"מ 2192/06, רחמני נ' נציבות שירות המדינה (5.4.07) והפסיקה המצוטטת שם).

ביחס לרכיב של "הצעות חוזרות", נקבע:

"אלמנט ה"חזרה" שבהגדרה לא נועד אלא להתגבר על מצב של פליטת פה חד פעמית אשר יכולה להאמר בהיסח הדעת או אפילו מתוך כוונה. אמירה חד-פעמית בעלת אופי מיני נחשבת בעיני החוק כאירוע מקרי שיש ממנו חזרה. אמירה חד פעמית שכזו נסלחת על פי החוק ואין היא עולה כדי הטרדה מינית במובן סעיף 3(א) (3) ו-4 לחוק. עם זאת, אמירה חוזרת בעלת אופי מיני או סידרה של אמירות דומות בלשונן ובמטרותן - אף אם נאמרו במהלך אירוע אחד - מקיימות את ההגדרה של "הטרדה מינית" במובן החוק" (ראו, למשל, ע"ע

432/07 פלוני נ' אלמונית (22.8.10), פסקה 29).

לעניין זה יש לדחות כבר כעת את התפיסה המובלעת בטיעוני ההגנה, כי יש להראות שהנאשם חזר ונישק או חזר וביקש לנישק את המתלוננת באותו אירוע לאחר שהביעה בו אי הסכמה למעשים. ההנחה המובלעת בטיעון זה, כי בין אירוע אחד לשני מתבצע "איתחול" של מערכת היחסים, ולא מתקיימת התיבה כי מדובר במעשים חוזרים ונשנים. טענה זו אינה תואמת את לשון החוק, לא את תכלית החוק ולא את ההלכה הפסוקה.

אך מעבר לכך, כפי שיוצג להלן, ביחס לחלק מהאירועים, הוכח קיומן של פניות חוזרות ונשנות (או מעשים חוזרים ונשנים), כאשר המתלוננת מביעה במפורש את אי חוסר שביעות רצונה מכך, גם באותו אירוע עצמו.

35. לצורך התגבשות העבירה הבסיסית של הטרדה מינית, לא נדרש להוכיח קיומה של מערכת יחסים מיוחדת בין המטריד למוטריד ולא פערי כוחות ביניהם. כך גם במקום עבודה, אין צורך

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

להוכיח קיומם של יחסי מרות או תלות לצורך גיבוש עבירה של הטרדה מינית ועבירה זו יכולה להתגבש גם אם מדובר בעובדים באותו מעמד במקום העבודה או בהעדר יחסי כפיפות (ראו לדוגמא עניין רחמני הנ"ל – נהג במשרד האוצר שהטריד עובדת חדשה במזנון המשרד; עש"מ 6737/02 מדינת ישראל נ' זקן, פ"ד נז(2) 312 – נהג במשרד החוץ שהטריד עובדת כוח אדם שעבדה כמרכזנית במשרד ראש הממשלה).

אלא שאם קיימים יחסי מרות, ומוכח ניצול של יחסי המרות, לא נדרש להוכיח כי המוטריד הראה למטריד שאינו מעוניין בפניותיו המיניות.

36. בתי המשפט נדרשו גם לניתוח הרכיב העובדתי של היעדר ההסכמה והיסוד הנפשי ביחס אליו. כך, בדיון שנערך בנוגע לעבירה לפי סעיף 3(א)(2) לחוק (הטרדה מינית מסוג מעשה מגונה), נקבע:

"חוסר ההסכמה יכול לבוא לידי ביטוי במילים או בהתנהגות. העדר הסכמתה של המוטרידת אינו חייב להתבטא בהתנגדות פיזית בצעקות או בבכי, ודי למשל בשלילה מילולית של המעשים כדי ללמד על העדר הסכמה לביצועם. וזאת ועוד בנסיבות מסוימות יש אף בהתנהגותה הפסיבית של האישה כדי ללמד על העדר הסכמתה למעשים, והכל בהתחשב במכלול נסיבות האירוע" (ראו עניין זקן הנ"ל בעמ' 327).

ל

עניין מודעות המטריד להיעדר ההסכמה, נקבע שם החל מעמ' 328 [ההדגשות הוספו-ע.ח.]:

"כידוע, בית-המשפט אינו יכול לבחון כליות ולב, לפיכך השאלה בדבר מצבו הנפשי-סובייקטיבי של המטריד בעת ביצוע המעשים תיבחן על רקע מכלול נסיבות העניין. במקרים שהמוטרידת הביעה בהם באופן ברור וחד-משמעי – במילים או בהתנהגות – את היעדר הסכמתה למעשיו המגונים של המטריד, ולא היה בהתנהגותה או ביתר נסיבות העניין כדי לסתור את המשמעות הברורה של אי-ההסכמה שהובעה כאמור, כי אז, ככלל, תתבקש המסקנה כי המטריד היה מודע לכך שהמוטרידת אינה מסכימה למעשיו, או לפחות חשד בכך, אך בחר להמשיך בביצוע המעשים. בהתאם לכך, נקבע בפסיקתנו כי כאשר האישה הביעה היעדר הסכמה מילולית ומפורשת למעשים, כי אז הוכיחה התביעה לכאורה שהנאשם היה מודע להיעדר הסכמתה. וכך אמרתי בע"פ 5938/00 אזולאי הנ"ל [5]:

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

"...בהוכחת ביטוי מילולי של אי-הסכמה מצד האישה מוכיחה התביעה לכאורה הן את הנסיבה של אי-ההסכמה והן את עובדת הבאתה למודעותו של הנאשם. בדרך-כלל, בהיעדר ראיות חיצוניות או נסיבות שיש בהן כדי לסתור את אי-ההסכמה שהוכחה כאמור, יעבור הנטל המשני לנאשם להראות כי חל שינוי אשר בא לידי ביטוי במילים או במעשים מצד האישה, שיש בהם כדי לשלול את המשמעות שיש לייחס לאי-ההסכמה שהובעה על-ידיה מלכתחילה..." (שם [5], בעמ' 898).

ובלשונו של השופט ריבלין:

"...משהביעה האישה התנגדות מפורשת... בתחילת האירוע, והאיש מודע להתנגדותה זו, או אז רק ביטוי מפורש וברור (לאו דווקא מילולי) ל'שינוי לבבות חיובי' עשוי לשלול את קיום היסוד הנפשי בעבירה..."

במילים אחרות, משהוכיחה התביעה הן את היסוד החיובי והן את היסוד השלילי שבמצב דברים זה, לאמור את העובדה שהמתלוננת הביעה מלכתחילה התנגדות ברורה... ולא המירה התנגדות זו בהבעת הסכמה ברורה – הוכחה מודעותו של הנאשם" (שם [5], בעמ' 910; אך ראו עמדתו של השופט מצא, שם [5], בעמ' 905-906).

דברים אלה נאמרו בנוגע להוכחת מודעות פלילית לקיומו של היעדר הסכמה בעבירת האינוס, עם זאת הדברים נכונים גם לגבי הוכחת מודעות לקיומו של היעדר הסכמה במסגרת ההגדרה להטרדה מינית בסעיף 3(א)(2) לחוק ובסעיף 43.421(ב)(2) לתקשי"ר בצירוף סעיף 348(ג) לחוק העונשין: במקרים שהמוטרדת הביעה בהם במילים מפורשות את היעדר הסכמתה למעשיו של המטריד, ואין בהתנהגותה או ביתר נסיבות העניין כדי לסתור את אי-הסכמתה שהובעה כאמור, כי אז יעבור הנטל המשני לשכמו של המטריד; יהא עליו להראות כי אף שהאישה נתנה ביטוי מילולי מפורש להיעדר הסכמתה למעשיו, היא שינתה מעמדתה הראשונית ונתנה ביטוי מפורש וברור (לאו דווקא מילולי) לכך שהיא מסכימה להמשך המעשים. אם המטריד נכשל בהוכחת האמור, כי אז תתבקש המסקנה שהוא היה מודע לקיומו של היעדר הסכמה מצד המוטרת, או למצער חשד בכך, אך בחר להתעלם מכך."

37. ס"ק (6) מתייחס למצבים בהם ההטרדה המינית מתבצעת כלפי מי שנתון ביחסי מרות או תלות, כגון יחסים בין מנהל לעובד כפוף באותו מקום עבודה; יחסים בין מורה לתלמידה באותו מוסד חינוכי; יחסים בין מפקד לחיילת בצבא. כאשר ההטרדה המינית מבוצעת על ידי בעל סמכות כלפי מי שנתון לסמכותו, מדובר בסוג חמור במיוחד שיש בה גם מימד של ניצול

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

לרעה של התפקיד או המעמד (ראו ע"פ 613/96 מדינת ישראל נ' בן אשר, פד"י נ"ב(1) 650 בעמ' 687).

בשאלת קיומם של "יחסי מרות" נקבע, כי "מרות במשמעותה הפשוטה היא שליטה של הממונה על מי שכפוף לו", כאשר מרכיב המרות כולל בחובו גם השפעה וסמכות עקיפות ואינו מוגבל למעשים של מעסיק או ממונה ישיר בלבד.

ואולם, "קביעת קיומם של יחסי מרות מחייבת בדיקה של יחסי העבודה באמות מידה אובייקטיביות ואין די לעניין זה בהתרשמות סובייקטיבית של הנפגע" (ע"ע 19-07-42257, אלמוני נ' פלונית (10.8.20)). באותו מקרה נקבע, כי המערער לא שימש כאחראי או כממונה על המשיבה, לא יכול היה לקבוע את סידור עבודתה או להשפיע באופן ישיר או עקיף אחר על עבודתה או על תנאי עבודתה. "אמנם, אין לשלול נסיבות עובדתיות בהן יהא עובד בעל השפעה ושליטה עקיפים גם בהעדר מעמד בכיר בארגון, וזאת מכוח מציאות תעסוקתית שהתקבעה אף ללא הסכמה פורמלית. אולם מציאות כזו טעונה הוכחה, ונדרש שתהא בעלת נפח המעורר חשש להטיית הסכמת העובדת מפאת ההשפעה והשליטה" (שם פסקה 33).

לדרישה בדבר הוכחת קיומם של יחסי מרות נבחן באמות מידה אובייקטיביות (ואין די בהתרשמות סובייקטיבית של הנפגע) ראו גם עש"מ 4790/04 מדינת ישראל נ' בן חיים, פד"י ס(1) 275, עמ' 267; וכן ראו ע"פ 9256/04 נוי נ' מדינת ישראל פד"י ס(2) 172 בעמ' 184 שאליו הפנתה ההגנה.

38. יחד עם זאת נקבע, כי גם אם לא מתקיימים "יחסי מרות" כדרישת החוק, יש "לקחת בחשבון את הפערים בין הצדדים בעת ניתוח הראיות ויישום המבחנים המשפטיים לצורך בחינת השאלה אם לפנינו הטרדה מינית". לעניין זה "לא ניתן להתעלם מקיומו של פער היררכי מסוים בין המערער למשיבה, גם אם אינו מגיע לכדי 'יחסי מרות', שנובע מפערי גיל וותק כמו גם מהיכרותו של המערער עם המערכת ובעלי התפקידים בה. מצב ביניים זה מצדיק בחינה זהירה וקפדנית יותר של הסכמת המשיבה להיכנס לקשר עם המערער ולהתמיד בו ורף ראייתי גבוה יותר על מנת להשתכנע כי מדובר במערכת יחסים הדדית מתוך רצון חופשי ומלא" (שם הנ"ל פסקה 34; ההדגשות הוספו-ע.ח.). וראו בהמשך:

"כאשר ההתייחסויות המתמקדות במיניות של אדם נעשות בין בעל מרות לבין כפיף שלו בעבודה הנחת היסוד במקרים אלו היא שהמוטרד אכן לא היה מעוניין בהתנהגויות אלו, אולם לאו דווקא נתן לכך ביטוי חיצוני. זאת ועוד גם אם ימצא, לכאורה, שהייתה הסכמה לאותן התנהגויות מטרידות, הרי שיש מקום לקבוע, שהסכמה זו לאו הסכמה היא בהתקיים יחסי מרות. מכאן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

שקיימת חזקה שמעשים שעשויים להוות הטרדה מינית בין מי שיש ביניהם יחסי מרות נעשו תוך ניצול יחסי המרות. חזקה זו ניתנת לסתירה על ידי בעל המרות, אך מרגע שהוכחו יסודות החריג האמור, עובר הנטל להפריך את קיומה של הטרדה מינית לבעל המרות" (שם, פסקה 24, ההדגשה הוספה ע.ח).

39. בד בבד, בית המשפט מדגיש בעניין נוי הנ"ל, כי יש להוכיח בנפרד את הרכיב של יחסי מרות ואת הרכיב של הניצול (הדיון שם נעשה לעניין סעיף 346 בחוק העונשין, ואולם הניתוח נכון בשינויים המחויבים גם לחוק למניעת הטרדה מינית). כלומר, אין די בהוכחת עצם קיומם של יחסי מרות בין המטריד למוטרד ויש לבחון האם התקיים ניצול של מרות זו.

באשר לדרישת הניצול נקבע, כי מדובר בשימוש לרעה בסמכות או בכוח להשפיע על מעמדו או על עתידו של הכפוף, להשגת הסכמתו למעשים המיניים או לכפיית רצונו עליו. ניצול המרות עשוי להיות מפורש או מרומז, במישרין או בעקיפין ולא מתחייב שהאיום יהיה גלוי וישיר. לעיתים השימוש לרעה ילבש צורה של הבטחה מפורשת או משתמעת של הטבה בתנאי העבודה בתמורה לטובת הנאה בתחום המיני "מכל מקום תהא הדרך בה בא לידי ביטוי יסוד 'ניצול המרות' אשר תהא - המשמעות היא תמיד אחת: השגת הסכמתו של הכפוף לביצוע המעשים שלא על פי רצונו האמיתי אלא עקב שימוש לרעה ביחסי המרות" (עמ' 186).

40. בית המשפט העליון מדגיש לעניין תכלית האיסור על הטרדה מינית במצב של יחסי מרות, שהוא נועד "להגן על אוטונומית הרצון של הכפוף במקום העבודה... להבטיח את זכותו שלא להיכפות, בהסכמתו המדומה, לקיומם של מגעים מיניים עם מעסיקו וחששו מכוח סמכותו של האחרון" (שם, עמ' 191). באותו מקרה נקבע, כי יחסי המין בין העובדת למערער היו פרי יוזמתה ולא פגעו באוטונומיית הרצון שלה. נקבע, כי עצם עובדה זו שוללת את התקיימות יסוד הניצול. בית המשפט קבע (בדעת רוב): "אינני סבור כי החוק מתכוון לגלות מידה כה גדולה של פטרנליזם – שאפשר שדווקא הוא נמצא שולל ללא הצדקה את ההכרה באוטונומיית הרצון של הקורבן" (שם, עמ' 191).

אך ראו גם דעת המיעוט של כב' השופטת ארבל (כתוארה אז), במישור הנורמטיבי: "די בכך שהבועל נוטל על עצמו סיכון מודע לכך שהמתלוננת מקיימת עמו יחסי מין בשל יחסי המרות הקיימים בינו ובינה" (ההדגשה הוספה – ע.ח.); "גם היעדרות ליוזמה לקיום מגע מיני הבאה מעם העובד עשויה בנסיבות המתאימות להיכנס בגדר התיבה 'ניצול יחסי מרות'... העבירה של בעילה אסורה בהסכמה תוך ניצול מרות ביחסי עבודה... אינה באה אך להגן על האינטרס של קורבן העבירה ועל אוטונומיית הרצון שלו; עבירה זו באה להבטיח גם שמירה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

על סטנדרט התנהגות ראוי מצד בעלי מרות כלפי אלה הכפופים להם. באה היא ואומרת לבעל המרות כי האחריות המוטלת עליו ככזה מחייבת אותו להימנע ממגע שכזה בנסיבות שבהן ברור לו כי העובד מבקש לקיים עמו מגע מיני אך מפאת רצונו להטיב או לשמר את מעמדו או את תנאיו במקום העבודה" (עמ' 193 לפסק הדין). לדעת המיעוט, העובדה שבאותו מקרה הנאשם היה מודע למניעה של המתלוננת בקיום יחסי המין איתו, מבססת את המסקנה שהוא ניצל את יחסי המרות, זאת גם אם לא הבטיח לה דבר.

עוד נקבע בפסיקה לעניין יחסי מרות, כי "מטרת החוק היא למנוע מבעל תפקיד ובעל שררה לנצל לרעה את מעמדו ואת כוח המרות הנתון לו במסגרת תפקידו. אדם המכהן בתפקיד רשאי להשתמש בכוחות הנתונים לו לצורך ביצוע תפקידו ואל לו לנצל את מעמדו וכוחו כדי להשיג יעדים שהם מעבר לגבולות התפקיד. בעל תפקיד הממונה על אחרים חייב להתייחס אליהם בכבוד, בצורה עניינית וחברית ואין הוא רשאי להתייחס אליהם כאל אובייקט לניצול אישי או לסיפוק צרכים מיניים" (ראו ע"ע 432/07 פלוני נ' אלמונית (22.8.10), פסקה 29).

41. בין אם מדובר בהטרדה מינית "רגילה" ובין אם מדובר בהטרדה מינית תוך ניצול יחסי מרות, ההחלטה אם התנהגות מסוימת היא התנהגות לגיטימית או התנהגות פסולה העולה כדי הטרדה מינית, תתקבל בהתאם למכלול נסיבות העניין, ההקשר בו נעשו המעשים וטיב היחסים שבין הצדדים (ראו עניין זקן הנ"ל בעמ' 323). ראו למשל בעניין בן אשר הנ"ל בעמ' 682 :

"מחמאה, שיחה על נושא מיני, מגע גופני, ואפילו חיבוק או נשיקה, לא בהכרח יש להם אופי מיני. הכול תלוי בטיב היחסים שבין שני הצדדים ובנסיבות. בדרך-כלל ברור מן הנסיבות אם יש, או אין, להתנהגות אופי מיני. לעתים אין זה ברור. עם זאת, כפי שנאמר לגבי פיל, אף שקשה להגדיר אותו, כשרואים אותו, אין קושי לזהות אותו".

42. לסיכום הפרק הנורמטיבי ובהקשר ליריעת המחלוקת בתיק זה, ככל שיוכח כי הנאשם הפנה למתלוננת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני והיא הראתה לו שאינה מעוניינת בהצעות אלו, הרי שהתגבשה עבירה עצמאית של הטרדה מינית.

אם יוכח כי בין הנאשם למתלוננת התקיימו יחסי מרות בעבודה וכי הנאשם ניצל את יחסי המרות הללו בהצעותיו המיניות, הרי שאין הכרח להוכיח כי המוטרד הראה שאינו מעוניין בהן.

מן הכלל אל הפרט

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

43. במקרה זה, הוכחו במקרה זה מעבר לכל ספק סביר יסודות העבירה הבסיסית של הטרדה מינית. הנאשם הפנה למתלוננת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, ואף נגע בה באופן מיני במספר מקרים, העולים כדי עבירה עצמאית של מעשה מגונה.

המתלוננת הראתה לנאשם במפורש במספר מקרים, החל מהאירוע השני, שהיא אינה מעוניינת בהצעות אלה. המתלוננת לא הסכימה למעשי הנאשם, לא נכנעה להם ולא שיתפה איתם פעולה. ודאי, שלא יזמה אותם.

בנסיבות אלה, הוכחת הרכיבים של ניצול יחסי המרות אינה נחוצה לעצם ההרשעה בעבירה של הטרדה מינית.

כפי שיפורט להלן, נותר ספק סביר במקרה זה בשאלת התקיימות הרכיבים של קיום יחסי מרות וניצולם. מבחינה עובדתית, לא התקיימו במקרה זה יחסי מרות בין הנאשם למתלוננת, אף שהנאשם, לפרקים, יצר מצג בדבר התקיימותם – כעת או בעתיד הקרוב.

המתלוננת נקלעה למצב פגיע מאד ברמה האישית וברמת הארגון, שהנאשם היה מודע לו וניצל אותו. הצגת מצגי השווא כלפי המתלוננת אפשרו את הניצול והעצימו אותו וכן יצרו אצלה חוויה סובייקטיבית וכנה של תלות בנאשם.

ניצול מצבה של המתלוננת לא גרם לה להסכים למעשים המיניים, והיא נתנה ביטויים ברורים ומפורשים לאי הסכמה זו, מהם הנאשם התעלם. יחד עם זאת, הוא בהחלט הקשה על המתלוננת להפסיק באופן אסרטיבי את ביקורי הנאשם במשרדה.

44. במחלוקת שבין הצדדים בשאלת קיומם של יחסי מרות אותם ניצל הנאשם, מסקנתי היא כי נותר ספק עובדתי-משפטי בדבר התקיימות היסוד של יחסי מרות במקרה זה. זאת, הגם שהראיות מלמדות בבירור, כי בתקופת ביצוע העבירות הנאשם היה מקורב לראש המועצה, אשר מינה אותו לסגן ולממלא מקומו בעוד שמעמדה ה"פוליטי" של המתלוננת במקום העבודה היה בכי רע, היא חששה מהגבלת סמכויותיה ואף המשך עבודתה במועצה הועמד בסכנה:

"...באותה תקופה, כשנבחר ראש רשות חדש, אנשים די התעלמו מקיומי. פחדו להגיד לי שלום, פחדו לדבר איתי. הרגשתי שגם ככה אני מצורעת, אז בכלל. שאם הם יתקרבו אליי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

או יהיו איתי בקשר, אז אולי גם הם יעלו לגרדום" (פרוטוקול מיום 26.10.2021 עמ' 36 מש' 7).

המתלוננת מסרה את הדברים גם בעת העימות [ת/1] בנוכחות הנאשם :
"הרגשתי שהוא מנצל את המקום שאני נמצאת [...] הוא מנצל אותי [...] את המצב הנפשי שאני נמצאת. [...] אתה מטריד אותי, אתה מציק לי, זה לא נעים לי, וזה לא כיף" (עמ' 16 מש' 15).

בחינת הראיות מובילה למסקנה, כי הנאשם היה מודע היטב למצבה של המתלוננת ולמעשה, הוא מאשר זאת בעדותו. בשיחות המוקלטות הדברים עולים בבירור וכן מהמתלוננת נשמעת כשהיא מבקשת מהנאשם עזרה והוא נשמע מציע לה עזרה ומבטיח לה הבטחות לגבי העתיד לבוא.

בד בבד, הנאשם יצר מצג אצל המתלוננת בדבר התעניינותו בתחום עיסוקה וציפייתו לקבל אחריות על תחום זה במועצה. הנאשם ביקש מהמתלוננת לספר לו על עבודתה וללמד אותו את התחום כדי שיוכל לקבל את התפקיד ולהגיע מוכן לשיבות. כך, נוצרה האמתלה להגעת הנאשם למשרד של המתלוננת, שהיה ממוקם בבניין " [REDACTED] ", בנפרד ממשרדי המועצה, ובסמוך לבניין בית הספר. כפי שניתן להתרשם מהשיחות, כך גם הביא הנאשם להארכת הפגישות גם כאשר המתלוננת רצתה להביאן לסיום.

הנאשם בעדותו ניסה לטשטש את הדברים והציג גרסה מעורפלת לגבי המידה שבה הביע עניין בפני המתלוננת בתחום התרבות ובכוונותיו לקבל את התיק. הנאשם אישר, שלמעשה הרקע שלו הוא בתחום הנדל"ן וזה היה תחום ההתעניינות העיקרי שלו. עדות הנאשם אינה מתיישבת עם הדברים המפורשים הנשמעים בהקלטה.

מכל מקום, בפגישות אלה, הנאשם יצר עם המתלוננת מגע פיסי, והציע לה הצעות בעלות אופי מיני והעיר הערות בעלות אופי מיני, שלא בהסכמתה ובניגוד לדבריה המפורשים ולבקשות חוזרות ונשנות שיפסיק את המעשים.

התנהגותו המינית של הנאשם שולבה בשיחות בענייני עבודה, ובעסקי ציבור אחרים, כאשר הנאשם מתעניין בתחומי עיסוקה של המתלוננת, מבקש ללמוד אותם ואגב כך מציג מצג שווא כי הוא עתיד לקבל סמכויות בתחום באופן שיאפשר לו להיטיב עם המתלוננת. העובדה, שמדובר במצג שווא נלמדת מעדות עד ההגנה, ראש המועצה אביבי שהבהיר שהנאשם מעולם לא פנה אליו בעניינה של המתלוננת, לא ביקש לקבל את תיק התרבות והדבר גם לא היה אפשרי ומעולם לא היה על הפרק באופן אמיתי. גם הנאשם, בעדותו, המעיט ממעמדו במועצה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

והציג את עצמו כמי שאינו בעל יכולות, סמכות או מעמד אמיתיים. גם אם הרושם הוא שעדות הנאשם בבית המשפט בעניין זה הייתה מוגזמת ולא אמינה, הפער בין עדות הנאשם בבית המשפט ובין הדברים המפורשים שהוא נשמע אומר בהקלטות מבסס את הקביעה בדבר מצג שווא שהציג למתלוננת, אך לא כי התקיימו יחסי מרות בפועל.

מדובר ללא ספק בניצול, אך לא מדובר בניצול יחסי המרות אלא בניצול מצב של חולשה ומצוקה של המתלוננת וליבון תקוות שווא אצל המתלוננת שאכן יוכל לסייע לה, אך לא מתוך יחסי המרות בתוך הארגון אלא מתוך הקרבה האישית והפוליטית, או מהלך של קידום אפשרי שאולי יתרחש בעתיד.

45. כאמור, עדות עד ההגנה אביבי, אשר לא נסתרה, מלמדת כי מהבחינה האובייקטיבית, לא הייתה לנאשם כל סמכות או יכולת להשפיע על העסקתה של המתלוננת או על תנאי עבודתה וגם לא הייתה כל כוונה להעניק לנאשם סמכות כזו. העד גם הבהיר, שהנאשם לא פנה אליו בנושא, גם לא בעניין המתלוננת ולא הביע עניין מיוחד בתחום התרבות. עדות זו סותרת חזיתית דברים אותם נשמע הנאשם אומר למתלוננת בעת המפגשים ביניהם ומבססת את המסקנה כי הנאשם הציג בפני המתלוננת מצגי שווא וניצל אותה.

עדות זו אינה מתיישבת גם עם דברי הנאשם בעדותו, שפנה אל ראש המועצה בעניין המתלוננת: "קובי הטיל וטו. וכשפעם אחת או פעמיים דיברתי איתו עליה, הוא שאג עליי, הוא שאג כאילו זאת שרמסה אותי כל הבחירות אני אשאיר אותה בתרבות? כאילו כעס, כעס בצורה ממש נחרצת. ואז ראיתי... אנחנו קרובים עדיין למועד של הבחירות, אמרתי לה בואי תרפי, תמשיכי לעבוד, תראי לו שאת נטו מקצועית ולאחרי כן נראה מה יהיה. אמרתי לה ככל שיעבור יותר הזמן יכול להיות שהמצב יירגע, כן אמרתי" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 101 משי' 13).

במובן זה, עדות העד אביבי תומכת במידה רבה בעדות המתלוננת בדבר התובנות אליהן הגיעה ביחס לנאשם, לשקריו כלפיה ולניצולו אותה, תובנות אשר הגבירו את תחושת הפגיעה שלה ועודדו אותה בהגשת התלונה. מצגי השווא של הנאשם הביאו אותו להגיע שוב ושוב למשרדה ללא הזמנה מוקדמת כשמפגשים אלה מנוצלים, בכיסוי של פגישות עבודה ענייניות, להצעות מיניות חוזרות ונשנות והתנהגות כפייתית בעלת אופי מיני ועד יצירת מגע פיסי ממשי העולה כדי מעשה מגונה. זהו הרקע האמיתי להגשת התלונה ולא תיזת הנאשם בדבר קונספירציה פוליטית שנרקמה נגדו ושהמתלוננת הייתה חלק ממנה (תיזה, שלא הובאה לגביה אף לא ראשית ראיה).

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

חולשת מעמדה של המתלוננת ורצונה להסתייע בכל גורם שיכול היה לסייע לה לשמר את מקום עבודתה ואת מעמדה בו, כפי שהעידה היא עצמה, אפשרו לנאשם להציג מצגי שווא, וגרמו למתלוננת להאמין לנאשם, ולו לפרק זמן מוגבל, שאכן בכוונתו וברצונו לסייע לה במקום העבודה. האופן שבו הנאשם עצמו כרך את המצגים הללו ואת ההבטחות והתקוות שנטע בה בפניות המיניות אל המתלוננת מבסס את יסוד הניצול.

46. למרות קיומו של ניצול ברור מצד הנאשם את מצבה של המתלוננת, לא מדובר במצב שבו עקב ניצול זה המתלוננת נכפתה "להסכים" למעשי הנאשם או השלימה איתם. בשום שלב המתלוננת לא הסכימה לאופי המיני של התנהגות הנאשם והיא הביעה את אי הסכמתה באופן ברור.

אך כפי שהובא לעיל מן ההלכה, יש בהבנת המצב בו הייתה המתלוננת נתונה בתוך הארגון; ניצול הנאשם את המצב הזה ותקוותיה שלא לאבד את מקום עבודתה ואת מעמדה המקצועי, כדי לסייע בהבנת התנהגותה: מצבה הרעוע בארגון ללא גורמי תמיכה במקום העבודה וכאשר מקום עבודתה ו"מפעל חייה" כהגדרתה מצויים בסכנה לא אפשרו לה לפנות באופן חופשי לקבלת תמיכה וסעד בתוך מקום העבודה והקשו על המתלוננת להפסיק באופן אסרטיבי את הביקורים של הנאשם במשרדה;

בד בבד, כפי שיוצג להלן, ניכרים בהקלטות מאמציה של המתלוננת להחזיר את השיחה לפסים ענייניים ומקצועיים כאשר הנאשם מסיט אותה שוב ושוב לשיח מיני ומטריד; כן ניכרים מאמציה לסיים את הפגישות כאשר הנאשם מתעלם מהיעדר הסכמתה וחוזר ומפנה אליה הצעות מיניות וכן מעלה נושאים "מקצועיים" נוספים שמאריכים את הפגישה.

המתלוננת האמינה, אמנם לפרק זמן קצר, שתצליח להשאיר את מערכת היחסים עם הנאשם עניינית בעיקרה, באופן שימנע את פיטוריה או את אובדן מעמדה בארגון, וכאשר הם מסייעים זה לזה לקדם את מטרותיהם: המתלוננת "תלמד" את הנאשם את התחום והנאשם ישמור על מעמדה בעתיד, כשיקבל את תיק התרבות.

בד בבד, המתלוננת הבינה ששני תהליכים פועלים באופן מנוגד: מחד, האירועים הפכו תכופים יותר כפייתיים ותובעניים יותר מצד הנאשם ומאידך, אין כל התקדמות במישור המקצועי, דבר שהמחיש עוד יותר למתלוננת שהיא מנוצלת על ידי הנאשם שמציג לה מצגי שווא. אז החליטה, באומץ רב, להפסיק את המעשים בדרך של הגשת תלונה במשטרה וקבלת סיוע ותמיכה מקצועיים.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

47. רובד נוסף המתברר מהראיות הוא, שהנאשם והמתלוננת היו מכרים ותיקים ובד בבד היו גם שותפים לעסקי הציבור ולמסגרת פוליטית. פערי הכוחות בארגון שנוצרו בעקבות הבחירות באותה נקודת זמן לא שינו מהותית את מערכת היחסים בין השניים, כשותפים הפועלים יחד לקידום מטרות – הן בתוך המועצה והן במסגרות ציבוריות ופוליטיות שמחוץ למקום העבודה. בחלקים אלה של השיחות בין השניים ניתן להתרשם משיח מותאם, ולא ממי שנתונה תחת מרותו של הנאשם. הנאשם הגדיר את יחסיו עם המתלוננת "יחסי עבודה יפים" (עמ' 48 ש' 21). לולי החליט הנאשם לקלקל ולשבור את היחסים היפים בעבירות מין כעורות, תוך פגיעה באמונה וניצול מצבה, ייתכן שהיו יכולים להמשיך בהם עד היום.

מצבה של המתלוננת והפער במעמד הפוליטי האירגוני שנוצר בינה ובין הנאשם באותה תקופה, מהווה אפוא מפתח ראייתי להבנת התנהלותה: המתלוננת הרגישה שהיא כלואה במצב שאותו יצר הנאשם, היא לא הפסיקה מיד את הגעת הנאשם למשרדה, ולא הגישה תלונה מיידית. המתלוננת קיוותה כי אכן הנאשם יוכל לסייע לה וודאי שלא הרגישה בטוחה, בסביבת העבודה הנוכחית, להתלונן או לקבל מענה בתוך מקום העבודה. כאשר הבינה שקיימת מגמת הסלמה בהתנהגות הנאשם – בתדירות הגעתו למשרדה ובטיב המעשים ובד בבד הבינה כי הבטחות הנאשם הן הבטחות שווא ומצגיו מצגי שווא הבינה גם את הניצול שנוצלה והביאה להפסקת האירועים בהגשת התלונה.

התשתית הראייתית

הרקע לאירועים

48. העובדות שברקע ככלל אינן במחלוקת בין הצדדים, כפי שמשקף גם במענה הנאשם לכתב האישום. המתלוננת הייתה עובדת מועצה ואחראית על אירועי תרבות במועצה. באוקטובר 2018 במסגרת בחירות במועצה האזורית, נבחר ראש מועצה חדש [ע.ה. 2, מר קובי אביבי]. המתלוננת תמכה בראש המועצה הקודם [מר דרור שור] והייתה מזוהה עמו ופעילה במערכת הבחירות שלו. הצדדים אינם חלוקים גם על כך, שמערכת הבחירות הוכרעה בפער של קולות בודדים, בהמשך למהלך פוליטי אותו הוביל הנאשם, בכך שהעביר ברגע האחרון את תמיכתו מראש המועצה שור לראש המועצה הנוכחי, אביבי. לאחר הבחירות, מונה הנאשם לתפקיד סגן ראש המועצה וממלא מקומו, תפקיד אותו מילא בהתנדבות ונחשב מקורב לראש המועצה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

בין הנאשם למתלוננת, ולרבות בין בני משפחותיהם, היכרות מוקדמת ורבת שנים, על רקע מגוריהם במושבים שבשטח המועצה האזורית. בנוסף, בין השניים קשרי עבודה והם שותפים גם לעסקי ציבור אחרים, לרבות חברות במפלגה ומעורבות במוסדותיה.

הצדדים אינם חלוקים גם על כך, שבעקבות בחירתו של ראש המועצה החדש, מעמדה של המתלוננת במועצה נפגע, בשל מעורבותה בבחירות לטובת המועמד המפסיד. המתלוננת חששה להמשך תפקידה, בין אם חשש שתפוטר ממש ובין אם חשש להצרת צעדיה ונטילת סמכויותיה בתחום הפקת אירועי תרבות במועצה. ראש המועצה הנבחר לא הגיב לפניויותיה ולא תיקשר איתה והיא פנתה לנאשם כדי שייסייע לה.

המתלוננת עצמה העידה, כי פעלה בדרכים שונות לשמור על מעמדה המקצועי ונעזרה בכל מי שניתן היה להיעזר בו, כדי לקדם תקשורת מקצועית עם ראש המועצה. בפרט נעזרה המתלוננת בנאשם, על רקע היכרותם הקודמת, נוכח מעמדו הנוכחי והגישה הישירה שלו אל ראש המועצה. כאמור, חלק זה בעדות המתלוננת נתמך היטב בעדות עד ההגנה אביבי, הגם שהנאשם עצמו התקשה לאשר את הדברים בפה מלא בעדותו, ניסה להמעיט ממעמדו באותה תקופה ובאופן כללי עדותו התאפיינה בטשטוש ובערפול.

כאמור, המתלוננת העידה שפנתה גם לאנשים נוספים כדי שיתווכו בינה ובין ראש המועצה החדש ופעלה ככל יכולתה לשמור על תפקידה ועל סמכויותיה ולהמשיך במה שהגדירה כ"מפעל חייה". כאשר הנאשם נבחר לתפקיד הסגן היא מאוד שמחה. לדבריה, הנאשם הבטיח לה שישמור עליה ונטל על עצמו תפקיד בתיווך בקשר בינה ובין ראש המועצה, שבאותו שלב התעלם ממנה. הנאשם העביר לה מסר שהיא צריכה לעשות את העבודה והוא ישמור עליה שלא יפטרו אותה. בנוסף, הנאשם הביע עניין בקבלת תיק התרבות במועצה. לעניין הטיב המדויק של התבטאויות הנאשם והאמירות שלו כלפי המתלוננת, קיימת מחלוקת מסוימת בין הצדדים. עם זאת, בסופו של דבר, בעדותו בבית המשפט נראה כי הנאשם איננו חולק על כך שאמר למתלוננת שהוא יעזור לה, אף שהכחיש הבטחות או מצגי שווא וכן הכחיש כל יכולת לממש הבטחות.

כפי שיובהר להלן, ההקלטות של המפגשים בין השניים תומכים היטב בתלונה בעניין קיומן של הבטחות מצד הנאשם כלפי המתלוננת בצד נטיעת תקוות או הצגת מצג לגבי יכולת לממשן.

49. כאמור, עיקר המחלוקת העובדתית בין הצדדים היא, האם במהלך התקופה המפורטת בכתב האישום, במסגרת הקשר שבין המתלוננת לנאשם, הבטיח הנאשם למתלוננת הבטחות שונות

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הקשורות בתפקידו ובמעמדו כדי לסייע לה לשמור על תפקידה, לשמור על מעמדה ועל סמכויותיה, ולקדם אירועי תרבות תחת ניהולה במועצה; גם אם הדבר לא היה בכוחו או בתחום סמכותו מהבחינה האובייקטיבית, האם גרם למתלוננת להאמין אחרת והאם המתלוננת אכן סברה שיש לנאשם את אותם כוח וסמכות.

בנוסף, לעניין המעשים המיוחסים לנאשם, קיימת מחלוקת חלקית לגבי מעשיו המדויקים בחלק מהאירועים, אך בעיקר המחלוקת היא לגבי האופן שבו יש לפרש את התנהגותו באירועים בהקשר הכולל של היחסים שבינו ובין המתלוננת. כפועל יוצא מכך, המחלוקת המשפטית היא האם מעשי הנאשם עולים כדי עבירה פלילית.

50. עיקר עדות המתלוננת היא, שהנאשם ניצל את מעמדו ואת הקשר שביניהם וכן ניצל את מצוקתה ואת מצבה כדי להטריד אותה באופן מיני ולבצע בה מעשים מגונים, בניגוד להסכמתה, כאשר היא מבינה היום שההבטחות של הנאשם היו שקריות ולא באמת נועדו לעזור לה. לדברי המתלוננת, החל מהאירוע השלישי הביעה באופן ברור וחד משמעי את אי הסכמתה.

עדות הנאשם אינה ברורה עד תום אך נראה, כי ניתן לתמצת את עיקרה בכך שחלק מהמעשים המיוחסים לו נעשו בהסכמה או אף ביוזמת המתלוננת או, לכל הפחות, שלקה בטעות במצב הדברים. הנאשם בעדותו טען, בעיקר, כי על מנת להתרשם מהסכמתה של המתלוננת או מטעותו הכנה לגבי הסכמה זו, יש לבחון את החלקים המוקלטים אליהם מפנה המאשימה על רקע הנשמע במפגש בכללותו. במסגרת הסיכומים חודדו הטענות לכך, שהמתלוננת היא זו שניצלה את הנאשם והוליכה אותו שולל בהתנהגותה המניפולטיבית והמתוכננת מראש.

עדות המתלוננת- הערות כלליות

51. הקושי של המתלוננת במתן העדות וההתרגשות שליוותה את עדותה ניכרו היטב. העדות לוותה בבכי עד כדי התייפחות ממש. המתלוננת נרעדה בגופה במהלך העדות וקולה נשבר כאשר תיארה את האירועים ואת מצוקתה כתוצאה מהם. בד בבד, נרשמו בהערות בית המשפט התרשמות מעמדה מתגוננת מצדה של המתלוננת ואף אפולוגטית. זאת, בעיקר בחלקים בעדותה בהם הסבירה מדוע אפשרה לנאשם להמשיך להגיע למשרדה, מדוע לא

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

התלוננה מוקדם יותר. ההתרשמות היא, כי המתלוננת מתמודדת עם רגשות של האשמה עצמית.

אכן, מידת הביקורת העצמית של המתלוננת בהבנת ובניתוח התנהלותה בדיעבד ניכרה מעדותה והיא אופיינית לקורבנות עבירה מן הסוג הזה. נטייתן של קורבנות עבירות מין, בפרט באירועים מתמשכים, על רקע היכרות קודמת, במשפחה או במקומות עבודה, להאשים את עצמן בדיעבד בגין האופן שבו תפקדו בתקופת הפגיעה היא נטייה מוכרת ואופיינית. מדובר ביסוד טרגי מרכזי במקרים אלה, המעמיק את הפגיעות של הקורבן ומקשה על שיקומו. לעיתים קרובות, הקורבן מבינה בדיעבד את הצמתים בהם יכולה הייתה לפעול אחרת, להקטין את הפגיעה בה או להפסיק אותה מוקדם יותר, אך ב"זמן אמת" בעת התרחשות האירועים עצמם הקורבן חשה כלואה במצב, נטולת כוחות או דרכי פעולה. גם אם המתלוננת עצמה, ב"כ הצדדים ואף בית המשפט יכולים בדיעבד להפנות לצמתים כאלה ואחרים, בהם ניתן היה לנהוג אחרת או להפסיק את המשך ההסלמה באירועים, יש להבחין הבחנה ברורה בין תובנות אלה שנעשות בדיעבד ובין התגובות שניתנות בזמן אמת, בנסיבות בהן נתון הקורבן בעת התרחשות האירועים.

52. מלאכתו של בית המשפט היא לקבוע האם תגובות המתלוננת והסבריה לגבי התנהלותה הם אותנטיים ומשקפים את האמת. בית המשפט עוסק בקביעת ממצאים ולא ב"שיפוטיות" של התנהגות קורבן העבירה. ההגנה הטיחה במתלוננת במהלך חקירתה הנגדית, כי ההסברים שהציעה בעדותה הם דקלום של השיח הטיפולי של 'מרכזי הסיוע' המלווים את המתלוננת ושל גורמי הטיפול והייעוץ אליהם פנתה. אכן המתלוננת העידה שפנייתה הראשונה הייתה באופן אנונימי למרכז הסיוע, כי מאז האירועים היא נמצאת בטיפול ואף הייתה מלווה על ידי נציגה ממרכזי הסיוע בעת עדותה בבית המשפט.

התובנות של קורבנות העבירה בדיעבד, להתנהגותן בזמן אמת, הם לעיתים גם תוצאה של השיח הטיפולי. לעיתים קיים דמיון בין התיאורים והעדויות של נפגעות העבירה. השיח הטיפולי הוא תוצאה של ניסיון מצטבר בהיכרות עם מעשי עבירה ועם נפגעות עבירה. עצם עובדה זו אין בה כדי להעיב על מהימנות התלונה. בה בעת אין בקיומה של התאמה של עדות לפרדיגמה מוכרת כדי ללמד בהכרח שהעבירות אכן בוצעו מהבחינה העובדתית, או שגם אצל הנאשם התגבש בזמן ביצוע העבירה היסוד הנפשי הדרוש. כאן יש להסביר, כי כשם שקורבנות העבירה מבינות לעיתים את המצב בו היו נתונות רק בדיעבד, לעיתים גם אצל הנאשמים מתרחש תהליך דומה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

במקרה זה, מתועדים בבירור ביטויי אי-הסכמה מפורשים מצד המתלוננת בשלושה מתוך שישה אירועים המתוארים בכתב האישום. ביחס לשני אירועים נוספים, שאינם מוקלטים, המתלוננת העידה כי הביעה את אי הסכמתה במפורש.

בית המשפט נדרש להכריע, האם למרות ביטויים אלה, המעשים המתוארים בכתב האישום נעשו בהסכמת המתלוננת, או שהיא "שידרה" לנאשם שהיא מעוניינת במעשיו באופן שגרם לו לטעות ולחשוב שמדובר בקשר הדדי.

53. מוכרים מצבים בהם הקורבן אינה מעוניינת בקשר אינטימי או במגע בעל אופי מיני, אך היא מתקשה להגיב בהתאם, באופן היוצר טעות בהבנת הדברים אצל הנאשם. גם כאשר נקבע כך, לעיתים קרובות אין בזקיפת הספק לזכות הנאשם כדי להפנות אצבע מאשימה או ביקורתית כלפי קורבן העבירה, או להפחית מכנות עדותה או ממידת הפגיעה שנפגעה בה (שלעיתים קרובות, דווקא במצבים אלה, היא אף רבה וחמורה יותר). זקיפת קיומו של ספק סביר לזכות הנאשם היא יסוד בשיטתנו המשפטית ואין בהחלטה על זיכוי מחמת הספק בהכרח כדי לחייב מסקנה שלילית כלפי המתלוננת. בית המשפט מחויב לבחון את הראיות בקפדנות ובחשדנות ולהניח כל הנחה **סבירה** אפשרית, המתיישבת עם יתר הראיות לזכות הנאשם.

54. במקרה שבפנינו, בחינת הראיות וטענות הצדדים אינה מותירה מקום לספק בדבר כנות ואותנטיות התלונה – הן במישור העובדתי והן במישור הנפשי. כפי שהוסבר לעיל, ההחלטה לזכות את הנאשם מן החלופה של "ניצול יחסי מרות" בחוק למניעת הטרדה מינית היא הכרעה משפטית, תוצר של ניתוח התמונה הראייתית העולה מכלל העדויות ובכלל זאת עדות המתלוננת עצמה. מדובר במסקנה משפטית שאינה תולדה של קביעת ממצא לחובתה.

כפועל יוצא מהמסקנה המשפטית מתחייבת המסקנה, כי המעשים המיוחסים לנאשם באירוע הראשון, אינם מגבשים כשלעצמם עבירה פלילית. זאת, מאחר שגם על פי עדות המתלוננת עצמה, היא לא הביעה באירוע זה אי-הסכמה (אך בשום אופן גם לא פעלה בהם מתוך הסכמה אקטיבית, יוזמה או הדדיות ובעניין זה נדחית עדות הנאשם) ואף לא שללה את האפשרות, שהנאשם לא התכוון לנשקה על שפתיה.

עדות הנאשם- הערות כלליות

55. עדות הנאשם התאפיינה בטשטוש ובערפול. הנאשם לא השיב ישירות או ברורות לשאלות הנוקבות, וההסברים הכלליים שנתן אינם מתיישבים עם הראיות האובייקטיביות ואין בהם

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

לתת הסבר מניח את הדעת להתנהלותו. הנאשם הציג בעדות הראשית גרסה מצמצמת גם מהבחינה העובדתית לגבי ההתרחשויות והשתמש בביטויים כגון "נשיקה כמו דוד ודודה"; "לא היה שום מעשה שום מגע בניגוד לרצונה להפך" (עמ' 79); עמד על כך שהיו פגישות רבות במשרדה של המתלוננת ורק בשתיים מהן היו נשיקות קלות.

בהמשך, הנאשם התבקש להסביר מה הוא הבין מכך שהמתלוננת אמרה לו "די". הנאשם השיב תשובה שהרשימה כמיתממת ובלתי אמינה, ושאינה מתיישבת כלל עם ההקלטה:

"הפסקתי מיד... אני זוכר... היא אמרה את זה בכמה פעמים, היא אמרה את זה בפעמיים לפחות... ואני עצרתי לרגע ולא הבנתי את הפשר של המילה 'די', מצד אחד היא מחזיקה לי את החולצה... זה כאילו מערכת שהייתה מבולבלת מצד אחד אומרת די מצד שני מחזיקה אותי... אני לא יודע איך להסביר את זה אפילו אני מנסה עד היום לנסות להבין מה עבר לה בראש ואני לא מצליח" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 93 מש' 21). התובע חוזר ושואל את הנאשם האם הוא הפסיק כשהמתלוננת אמרה לו "די תזיז את הידיים", הנאשם השיב: "אני באמת לא זוכר את הסיטואציה שהייתה בדיוק סביב המילה די לא זוכר" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 94 ש' 3) והבהיר שכשהיא אמרה לו "די מני" הוא לא הבין שהיא לא רוצה (ש' 9).

לשאלה, מדוע בעימות עם המתלוננת התנצל בפניה על מה שעשה לה בניגוד לרצונה (תגובה שאכן עשויה להתפרש כראשית הודיה), השיב: "אם זה עושה שלום בית, אני אחד אוהב שלום רודף שלום ומחפש שלום... אז ההתנצלות זה בד.נ.א. שלי..." (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 95 מש' 21) וסמוך בהמשך מסביר: "אני אמרתי לטנגו צריך שניים... וגם נתנה הרגשה כזו שזה הדדי... נכון אני מסכים איתך שההתנהגות לא הייתה בסדר, אני מסכים ואני מכה על חטא, אני מכה על חטא שההתנהגות לא הייתה בסדר, אבל יש לה תרומה לא מבוטלת לכל מה שקרה שם מעבר להקלטות" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 96 ש' 22).

טענת הנאשם ל"קשר הדדי" ולהסכמת המתלוננת להצעות מיניות או למגע בעל אופי מיני הועלתה באופן כללי, כמעט סתמי, ולא נמסרה למעשה גרסה בעלית פרטים או תוכן ממשי. כאלה גם לא הופנו למתלוננת בחקירתה הנגדית.

מעבר לכך, כפי שיוצג להלן, הטענה נסתרת במפורש בהקלטות הקיימות לגבי שלושה מתוך האירועים. הנאשם בעדותו הפנה, שוב באופן כללי, להקשר הדברים בשיחה בכללותה וטען, כי הובאו מקטעים סלקטיביים מהשיחות ויש לבחון את המפגש בכללותו, מהם ניתן ללמוד

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

על הדדיות, ועל תרומה של המתלוננת לאירועים. בד בבד, הנאשם מוסר שהדברים לא היו צריכים לקרות והוא מצטער שקרו.

ראו דוגמא נוספת, מיני רבות:

"אבל הייתה לה תרומה ניכרת למה שהגענו, תרומה ניכרת הייתה לה, אם זה במעשים, אם זה בדיבורים, אם זה בהתנהגות... בוא נגיד לטנגו צריך שניים, אז בוא היה שניים בטנגו" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 74 מש' 8). "סיטואציה שלא הייתה צריכה לקרות אבל קרתה בגלל הדדיות יתרה..." (עמ' 74, ש' 24).

56. כפי שיובא להלן, בית המשפט האזין להקלטות כולן והתרשם מהמפגשים בכללותם. לא מצאתי כי יש בהקשר הכולל של המפגשים לתמוך בטענת הנאשם. לעומת זאת מצאתי, כי תיעוד המפגשים תואם את עדות המתלוננת ותומך היטב בתלונתה, הן בליבת התלונה והן בהקשר הכולל. המפגשים כולם מתאפיינים בחלקים שבהם השניים משוחחים בענייני עבודה, פוליטיקה וענייני השעה באופן חופשי ונעים. המתלוננת מנסה להתמקד ככל הניתן בענייני עבודה. בשלב מסוים נשמע בבירור שהנאשם כופה על המתלוננת אירוע בעל אופי מיני, המתלוננת מבקשת שוב ושוב שיפסיק ומביעה חוסר רצון וחוסר עניין, הנאשם חוזר שוב על הצעותיו בשידולים בלתי פוסקים ולא מניח למתלוננת ולאחר מכן המתלוננת מנסה להביא את המפגש לסיומו, כשהנאשם שוב ושוב מנסה להחיות את השיחה, להאריך את המפגש ומבצע גם "סיבוב נוסף" של הצעות מיניות ומגע עם המתלוננת. זהו דפוס המפגשים המוקלטים. בהמשך המסמך יובאו ציטוטים והפניות לכך.

57. גם בחינת אמרות הנאשם בשלב החקירה מובילה למסקנה דומה. גרסת הנאשם בשלב החקירה (ההודעות ת/2 ו-ת/4, העימות ת/1) חמקנית ומתפתחת.

בתחילה הנאשם הכחיש באופן מוחלט כל מגע בעל אופי עם מי מעובדות המועצה ועם המתלוננת בפרט. לדוגמא: **"אין לי שום רומן עם [המתלוננת], היא לא מעניינת אותי מעבר לנושא התרבות" (ש' 76, עמ' 3 לת/2); "...אם מישהו מסתכל הוא לא כלום לא יחשוב, הוא יחשוב שזה נשיקה כמו שאני מנשק את כולם" (ש' 92 עמ' 4, לת/2);**

בהמשך אישר באופן הדרגתי מגע מינורי עם המתלוננת. לדוגמא: **"דיברנו על המצב שלה אם אני מקבל את תיק התרבות, 20 דקות, משהו כזה, קמנו נתתי לה חיבוק ונשיקה. נתתי לה נשיקה קלה בפה זה היה הדדי לחלוטין זה היה יותר מצידה. היה עוד מקרה נוסף אצלה במשרד. באתי למשרד חיבוק ונשיקה..." (עמ' 5, להודעה יום 21.2.19); "כמו שאמרתי. היו**

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

שני מפגשים במשרד של [המתלוננת] שנישקתי אותה, נדמה לי הייתה נשיקה בלחיי" (ש' 224, עמ' 7, לת/2).

בעימות אישר שהיו נשיקות נוספות: "אני זוכר ש... הבאתי לה חיבוק ונישקתי אותה באוטו" (ש' 3-4, עמ' 7, לת/1 מיום 21.2.19); "אז, אז, אז כן, כן הבאתי לה נשיקה [...] היא גם החזירה לי בחזרה נשיקה" (ש' 33-35 עמ' 10, לת/1 מיום 21.2.19); "היא גם נישקה אותי, ונתנה לי את ההרגשה שהיא כן רוצה" (ש' 12-13, עמ' 12, לת/1); "אני מאשר שחיבקתי אותה" (ש' 25, עמ' 14 לת/1).

גם כשאשר שהיה מגע כלשהו עם המתלוננת עמד על כך שהמגע היה ביוזמתה או לכל הפחות בהסכמתה. לדוגמא: "לא היו פה נשיקות בכוח היא גם שיתפה איתי פעולה" (ש' 4-5, עמ' 19 לת/2); "לא היה שום דבר בניגוד לרצונה [...], אפילו היה מצב שזה היה מרצונה" (ש' 201-209, עמ' 7 לת/2); "הנשיקה התחילה ממנה בכלל ולא ממני" (ש' 214-215, עמ' 2 לת/2); "היא נתנה לי להרגיש שהיא רוצה" (ש' 296, עמ' 9 לת/22).

הנאשם הכחיש שביקשה ממנו אי פעם להפסיק. לדוגמא: "אני לא זוכר ש[המתלוננת] אמרה די [...] אני לא זוכר ש[המתלוננת] אמרה לי לא. יש משפט אחד שאני זוכר ש[המתלוננת] אמרה לאט לאט (ש' 253, ש' 255-256, עמ' 8, ת' 2); "המתלוננת] לא אמרה לי די מספיק" (ש' 282, עמ' 8, ת/2).

כך, גם כאשר הוטח בו שקיימות הקלטות, אישר שהמתלוננת אכן ביקשה ממנו להפסיק, אך לא אישר שמדובר באי-הסכמה: "אין לי את הרצף לפני מה היה ייתכן שלפני ה'די די' הזה הייתה פעולה מצידה שגרמה לי לחבק ולנשק אותה" (ש' 314-315, עמ' 9, ת/2); "למה היא אומרת די? בשביל להקליט אותנו" (ש' 4, ש' 6 עמ' 108, ת/4).

ובהמשך טען, שכשביקשה ממנו להפסיק, אכן הפסיק: "אני הפסקתי מיד. ה'די די' של [המתלוננת] בדרמטיות היה בשביל ההקלטה" (ש' 319, עמ' 9 לת/2); "קודם כל הפסקתי" (ש' 31, עמ' 20 לת/1).

בד בבד טען, שהמעשים היו בהסכמתה של המתלוננת, גם אם לא הפסיק אותם מיד: "אבל הפסקתי [...] אולי לא באותו רגע אבל אני מוכן להגיד את זה בשבועה" (ש' 27-33, עמ' 21 לת/1); "אה, אה, אה חברים זה קשה עכשיו לבוא וכאשר [...] מנסים לשחזר אחורה ולא היינו באותה סיטואציה, באותו רגע, כן, גם כשאומרים 'די' תלוי, תלוי איזה 'די' (ש' 20-23, עמ' 12 לת/1); "בין ההקלטה וההתנהגות בפועל של [המתלוננת] ההבדל שמים וארץ. להגיד

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

'די די' ולבוא ולנשק זה חוכמה גדולה. היא נישקה לא פחות ממה שאני נישקת אותה..."
(ש' 351-350, עמ' 10, לת/2).

58. גרסאותיו המתפתחות והחמקניות של הנאשם מותירות בסופו של דבר רושם שלילי שלא מאפשר קביעת ממצא על סמך עדותו ושאינן בו כדי לכרסם במהימנות המתלוננת ובאמיתות התלונה. ההתפתחות בגרסת הנאשם נבנתה בהתאם לראיות שהוטחו בפניו בחקירה. בבית המשפט כשכבר הכיר את חומר הראיות העדות התאפיינה בערפול ובטשטוש. במקרים בהם הוטחה בו בחקירה הנגדית ראיה השוללת את עדותו, לא סיפק הסבר, ודאי לא הסבר המניח את הדעת.

ראו, לדוגמא: הנאשם הכחיש בעדותו שאמר למתלוננת שבכוונתו לקבל לידי את תיק התרבות וטען, שמדובר בתובנות של המתלוננת שהוא לא אחראי עליהן (פרוטוקול מיום 2.5.21, עמ' 102, מש' 9). אך כשהושמע לו קטע בהקלטה שבו הוא אומר זאת במפורש, אישר את הנשמע (עמ' 103) והתקשה להסביר את הפער (מעמ' 104 וראו גם הערות בית המשפט לנאשם).

ראו דוגמא נוספת: הנאשם לא אישר בחקירה הנגדית שידע בעת שהיה במשרדה של המתלוננת שאין לה מזכירה ושהיא נמצאת שם לבד (פרוטוקול מיום 2.5.2021, עמ' 112, מש' 22). אך בהמשך, כשמושמע לו קטע בהקלטה שבוא הוא שואל את המתלוננת במפורש איפה המזכירה שלה והוא שואל את המתלוננת שהיא בלי אף אחד – מאשר את הדברים ולא מספק הסבר לפער (עמ' 113 לפרוטוקול מש' 20).

59. בנסיבות אלה, בהם קיים ממצא מהימנות חיובי ברור ביחס למתלוננת, קיים ממצא מהימנות שלילי ברור ביחס לנאשם, וקיימת ראיה אובייקטיבית התומכת ישירות בתלונה ביחס לשלושה מפגשים, הרי שיש להעדיף את עדות המתלוננת על פני עדות הנאשם גם ביחס להתרחשות בשני האירועים שלא הוקלטו.

60. יובהר: הקלטות שלושת האירועים מחזקת באופן ממשי את התלונה ואינן מתיישבות עם עדות הנאשם. מדובר בראיה שהייתה יכולה אף לעלות כדי סיוע ממש, לו נדרש מבחינה ראייתית. בהקשר זה, טענת ההגנה כי מדובר בראיה "מומצאת", ושיש לחשוד במניעים שהביאו את המתלוננת להקליט את המפגשים, אינה טענה בעלת משקל ממשי בהערכת **תוכן** הראיה. ההקלטות מתעדות את ההתרחשות האמיתית באירוע. ההקלטות אינן מזויפות, אינן ערוכות ובמובן זה אינן "מומצאות". גם לו נקבע, כי המתלוננת נהגה להקליט אנשים שונים,

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

בהקשרים שונים, לצורך שימוש "פוליטי" עתידי, אין בעובדה זו כדי לשנות את אשר נשמע בהקלטות ואת המשמעות המשפטית הברורה הנגזרת מתוכן ההקלטות.

עדות יוסי אוחנה

61. על פי עדות המתלוננת, מיד לאחר האירוע השני במתחם ביל"ו התקשרה לחברה, העד יוסי אוחנה, וסיפרה לו על המעשים. לדבריה, אוחנה ייעץ לה באותה שיחה להקליט את המפגשים עם הנאשם. אוחנה העיד במשפט והוא לא מאשר קיומה של שיחת טלפון זו. העד מאשר אמנם שהמתלוננת פנתה אליו בנוגע לנאשם ואף מאשר שיעץ לה להקליט אותו, אך על פי עדותו הדבר היה לאחר אירוע שהתרחש במשרדה של המתלוננת. כלומר, מעדות העד יש להסיק, כי המתלוננת פנתה אליו לאחר האירוע השלישי, ולא לפניו. גם בחקירתו וגם בעדותו בבית המשפט העד עמד על כך, שלא שמע מהמתלוננת על האירוע השני במתחם ביל"ו.

המתלוננת עמדה על עדותה והתעקשה ששיחה זו אכן התקיימה, גם בחקירתה הנגדית. כמו כן עמדה על כך שהקליטה את הנאשם בעקבות המלצתו של העד. במענה לכך שהעד אוחנה עצמו לא מאשר את הדברים, טענה שאולי איננו זוכר ועמדה בתוקף על עדותה (פרוטוקול מיום 26.10.2020 החל מעמ' 85; "אני לא אדבר עדות שקר לעולם. אני דיברתי עם יוסי אחרי ביל"ו. יכול להיות כבודה שאני לא זוכרת ויכול להיות שנסעתי אליו פיזית באותו יום אבל אני בוודאות אומרת לך שאני דיברתי איתו אחרי ביל"ו. אני בוודאות אומרת לך כבוד השופטת אני לא אשקר. אני לא אשקר לעולם", פרוטוקול עמ' 89 מש' 7; "...אבל אני אומרת לך שאני אחרי ביל"ו סיפרתי ליוסי. הוא מערבב הוא לא זוכר הוא לא זה שחווה את הטראומה הוא לא זה שידע את הדברים", עמ' 89 מש' 12).

לא זו בלבד, בעת החקירה הנגדית המתלוננת הסבירה, כשהושמעה לה ההקלטה של המפגש השלישי, שהיא האזינה להקלטה זו יחד עם העד אוחנה וחזרה והבהירה שזו הקלטה שהיא הקליטה בעצתו של העד (עמ' 97 לפרוטוקול).

62. המאשימה מאשרת, שאין תמיכה במחקרי התקשורת לקיומה של שיחת טלפון בין המתלוננת לעד אוחנה ביום האירוע השני. לדעת ההגנה, מדובר באי התאמה הפוגמת חמורות במהימנות המתלוננת. לדעת המאשימה, מדובר באי התאמה שאינה פוגמת בליבת התלונה ואינה מעיבה על מהימנות המתלוננת בכללותה.

63. בחנתי את העדויות בעניין זה ואת טענות הצדדים. אכן, מדובר באי התאמה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

העד אוחנה הוא האדם הראשון בפניו חשפה המתלוננת את המעשים, הוא ליווה את המתלוננת במקביל להתרחשות חלקם ואף תיווך בינה ובין המשטרה לצורך הגשת התלונה. לקביעת הממצא בעניין עיתוי הגשת התלונה משמעות גם מאחר, שעל פי עדות המתלוננת מדובר למעשה בחשיפה מיידית – שכן האירוע השני במתחם ביל"ו, הוא האירוע הראשון שבו, על פי עדותה, הנאשם כפה עליה מגע שלא הייתה מעוניינת בו ולא ניתן היה לטעות שמדובר במגע בעל אופי מיני. על פי עדות העד אוחנה, המתלוננת פנתה אליו לאחר האירוע הראשון שהתרחש במשרדה, קרי, האירוע השלישי. בנוסף, משמעות קבלת עדות העד אוחנה היא, שהחלטה להקליט את המפגש השלישי לא הייתה כתוצאה מעצתו של העד, כפי שהעדה מסרה.

64. הסכמת הצדדים, כי אין אינדיקציה במחקרי התקשורת לשיחת הטלפון עליה העידה המתלוננת מיום האירוע במתחם ביל"ו מקשה על קביעת ממצא פוזיטיבי לגבי התקיימות השיחה, אף שבית המשפט רוחש אמון לעדות המתלוננת בכללותה, לא ניתן בעניין זה לשלול אפשרות לטעות מצדה של המתלוננת. לא ניתן לשלול את האפשרות, שאכן המתלוננת נהגה להשתמש במכשיר הטלפון שלה כמכשיר להקלטת שיחות ומפגשים, לצרכיה הפרטיים כפי שנטען והמתלוננת לא הכחישה בפה מלא ושגם במקרה זה, ההחלטה להקליט את המפגש השלישי לא הייתה תוצאה של השיחה עם העד אוחנה דווקא.

בד בבד, בחינת עדותו של העד אוחנה מקשה לקבל כממצא פוזיטיבי לזכות הנאשם את הטענה, שהפנייה אל העד הייתה בהכרח רק לאחר האירוע השלישי. ניתוח תוכן העדות, ברצף האירועים ולוח הזמנים הידוע לנו כיום מותיר אפשרות סבירה לכך, שהמתלוננת אכן פנתה אל העד לאחר האירוע השני במתחם ביל"ו, אך לא סיפרה את כל פרטי האירוע, בפרט לא את מקום התרחשותו או שבעניין הזה נפלה טעות אצל העד דווקא. להלן ההסבר:

העד מסר בהודעתו ת/9 (הוגשה חלף עדות ראשית), שהמתלוננת הגיעה אליו הביתה, הייתה מאוד נסערת "בסוג של הלם" וסיפרה לו שהנאשם הגיע למשרד שלה, אמר לה שהוא רוצה להחליף בבחירות הבאות את ראש המועצה ושהיא תסייע לו בכך ותוך כדי השיחה "שלח ידיים". העד הדגיש שהוא מכיר את המתלוננת הרבה שנים והאמין לה, אבל תהה האם פירשה נכון את האירוע והציע לה להקליט את המפגשים, כדי שיהיה תיעוד שלא ניתן לפרשנות אחרת. לדבריו, זה האירוע הראשון שידוע לו. המתלוננת סיפרה לו שהיא הדפה את הנאשם ושאמרה לו שזה לא מתאים ושהיא אישה נשואה. כמו כן, המתלוננת אמרה לו שהנאשם הציע לה לנסוע איתו ביחד לכנס של עובדי המועצה באילת וסיפרה שהיא סירבה והיא התחמקה מהניסיונות שלו להיפגש איתה ולהיות בקרבתו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

האירוע השני שידוע לו התרחש יומיים-שלושה לאחר מכן. המתלוננת התקשרה אליו לפני המפגש ואמרה לו שהנאשם שלח לה מסרון, שאל אותה אם היא לבד ושהוא בדרך למשרד שלה. המתלוננת חששה שיקרה משהו במפגש הזה והוא אמר לה להיות זהירה ולהקליט את המפגש. כשעה לאחר מכן המתלוננת התקשרה אליו מאוד נסערת, ביקשה שייפגשו דחוף, הייתה ממש לחוצה והיה ברור לו שקרה משהו והם נפגשו בביתו. בפגישה המתלוננת סיפרה שהנאשם הגיע למשרד שלה, במהלך פגישת העבודה תוך כדי שהם דיברו על ענייני עבודה, הוא ניגש אליה, חיבק אותה ונישק אותה בפה יותר מפעם אחת, היא אמרה לו שזה לא מתאים לה מה שהוא עושה, שהיא אישה נשואה וביקשה ממנו להפסיק וכן השמיעה לו הקלטה מהמפגש.

לדבריו, הוא אמר לה שאם זה הגיע למצב של נשיקות בכוח והטרדות זה לא ייפסק והיא צריכה להתלונן. המתלוננת חששה לשמה הטוב ושבועלה לא יפגע בנאשם והוא אמר לה שזאת תהיה תקופה קשה אבל היא צריכה להתלונן. המתלוננת הבינה שאין ברירה וביקשה ממנו סיוע בהגשת התלונה שלא בתחנת משטרת קריית מלאכי.

בפעם השלישית המתלוננת התקשרה אליו וסיפרה לו שהנאשם הגיע למשרד שלה בהפתעה והיא הפעילה את ההקלטה בזמן שהכין קפה. תוך כדי שיחת עבודה ורכילות, הנאשם ניגש אליה שוב, חיבק אותה, נישק אותה בפה ונגע לה בחזה. המתלוננת סיפרה לו שהיא הדפה את הנאשם ממנה באגרסיביות, אמרה לו שהוא מגזים, שזה לא מתאים, שהיא אישה נשואה והתלבטה מה לעשות כדי להפסיק את המצב. לדבריו, לא שמע את ההקלטה הזאת כי היה נבוך. העד תיאר את מצבה הנפשי של המתלוננת בשיחה.

לדבריו, שמע מהמתלוננת בטלפון גם על אירוע נוסף, רביעי, ופרט לכך לא ידוע לו על מקרים נוספים. הנאשם הגיע למשרדה בזמן שהיה שם אחד העובדים, וכשהוא הגיע העובד עזב את המקום ושוב במהלך שיחת העבודה הנאשם ניגש אליה, המתלוננת אמרה לו שהיא כבר הבינה מה הולך לקרות ולכן היא הדפה אותו, אבל בכל זאת הוא ביקש לחבק אותה בניגוד לרצונה, ביקש ממנה נשיקה אחת, אבל היא הצליחה להדוף אותו.

עיון בתיאור האירועים על פי העד אוחנה, בצמידות לעדות המתלוננת ובפרט להקלטות של אירועים 3 ו-4 מלמדים על דמיון בפרטים בין מה שהעד מתאר כאירוע הראשון, לאירוע השני במתחם ביל"ו; בין מה שהעד מתאר כאירוע השני, לאירוע השלישי; בין מה שהעד מתאר כאירוע השלישי לאירוע הרביעי, שבו הנאשם נגע בחזה של המתלוננת; ובין מה שהעד מתאר באירוע הרביעי, והאחרון הידוע לו, לאירוע החמישי בכתב האישום שהוא אירוע קצר.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

65. לאור זאת, לא ניתן לקבוע ממצא ברור מי מהעדים טעה, או התבלבל. אך גם אם ההסבר לאי ההתאמה לא נמצא, לא נותר ספק, כי ההסבר אינו נוגע בתום הלב של המתלוננת או באמיתות תלונתה.

אין מחלוקת בין הצדדים שהמתלוננת אכן פנתה לעד אוחנה, חשפה בפניו מעשים שלטענתה הנאשם ביצע בה שלא בהסכמתה והעד אף אישר, שהמתלוננת השמיעה לו הקלטה של אירוע שבו אכן נשמע הנאשם מתנהג בהתאם לדברי המתלוננת בפניו. העד גם העיד, על המצב הרגשי שהמתלוננת הייתה נתונה בו באותה התקופה ובפרט בעת שסיפרה לו על המעשים.

במצב זה, עדותו של אוחנה תומכת בתלונה בנוגע לליבת האירועים.

בעיקר, הראיה המרכזית ניתנת לבחינה ולשיפוט עצמאיים והיא ההקלטה עצמה. הדבר החשוב הוא, בסופו של יום, האם בהקלטה שבוצעה יש תמיכה לתלונה בדבר ביצוע עבירת מין או לא.

כפי שיפורט להלן, ההקלטות תומכות היטב בתלונה ותומכות היטב גם בהתרשמות השלילית שהותירה עדות הנאשם בבית המשפט. הנשמע בהקלטות אינו מתיישב עם עדות הנאשם והנאשם כשל באופן מוחלט ביישוב הדברים או במתן הסבר לפער. הקלטות המפגשים הן ראיה אובייקטיבית התומכת בתלונה ומבססת את עדות המתלוננת. ללא תמיכה אובייקטיבית זו, בית המשפט היה מתקשה לקבוע ממצאים ברורים וחד משמעיים בנוגע ליסוד העובדתי בשאלת ההסכמה ובפרט בנוגע ליסוד הנפשי של הנאשם בזמן אמת. כך, גם מתוך ייחוס מהימנות לתלונה ולכנותה.

מעבר לכך, שהנשמע בהקלטות 'מדבר בעד עצמו' יש להבין את ההקלטות בהקשר של מתלוננת שנמצאת תחת 'אשליית מרות', במצב בו הנאשם 'חזק' ממנה במקום העבודה. אילו הרגישה שווה לנאשם או אפילו יתרון עליו, ייתכן שלא הייתה נוקת להקלטה כלל, הייתה פועלת מוקדם יותר ובתקיפות להפסקת המפגשים או להגשת תלונה. הידרשות המתלוננת להקלטת המפגשים, גם לאחר הדברים שאמר לה בהקשר זה העד אוחנה, מאזנת את יחסי הכוחות כפי שהיא ראתה אותם, באותה נקודת זמן.

66. מדובר בדרך התגוננות לגיטימית ולא חריגה במצבים אלה, ואין כל מקום לקביעה, שהחלטה של קורבן עבירה לתעד את מעשי התוקפן היא בלתי לגיטימית. פעולתה של המתלוננת לאיסוף ראיות על ידי הקלטת הנאשם בזמן האירועים עצמם, כשהיא כבר נתונה בתוך התהליך הקורבני, לאחר האירוע השני במתחם ביל"ו, איננה ראויה לגנאי. במידה רבה היא ראויה להערכה ומלמדת על אומץ לב.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

ההגנה, כחלק מתזת הקנוניה, מבקשת לראות בפעולה זו של המתלוננת מעשה מתוכנן של בדיית ראיות ותפירת תיק לנאשם. אכן, לעיתים ייתכן שמהלך מתוכנן של תלונת שווא יהיה מלווה גם ביצירת ראיות. לא כך במקרה הזה. לא מדובר בבדיה, אלא מדובר בהתנהגות ברורה, מפורשת וחד משמעית של הנאשם שמתועדת היטב בהקלטה ובתגובות ברורות, מפורשות וחוזרות מצדה של המתלוננת, שמהן הנאשם מתעלם בעקביות.

המתלוננת לא בדתה את התנהגותו החוזרת והנשנית של הנאשם ולא יכולה הייתה להמציא את תגובותיו. טענת הנאשם, כי המתלוננת התנגדה או ביקשה להפסיק את המעשים בפער להתנהגותה בפועל, או כדבריו "די שנאמר להקלטה" נבחנה היטב ובוהירות על ידי בית המשפט. הטענה נדחית לאור הנשמע בבירור בהקלטות.

גם טענת הנאשם כי המקטעים המצוטטים בכתב האישום אינם מלמדים על ההקשר הכולל של המפגש מתחילתו, נבדקה בקפידה אל מול התיעוד השלם של המפגשים. הטענה נדחית לאור הנשמע בבירור. אין כל זכר במפגשים המוקלטים לטענת הנאשם בדבר יוזמה מצדה של המתלוננת ועל כך עוד להלן.

בנסיבות אלה, אי ההתאמה בין העדות של המתלוננת לעדות העד אוחנה, אכן אינה יורדת לשורשו של עניין ואין בה כדי להעיב על התלונה בכללותה.

מכאן לניתוח האירועים על פי סדרם.

האירוע הראשון

67. המתלוננת סיפרה בעדותה (מעמ' 20), כי בתאריך 17.12.2018 ביקשה מהנאשם להצטרף אליו לכנס בנושא תיירות כפרית שהיה אז חלק מתפקידה, לאחר שראש המועצה אמר לה שהנאשם הוא שמגיע לכנס מטעמו. באותה שיחה עם ראש המועצה גם אמר לה שעדיין לא קיבל החלטה לגבי תחומי אחריותה. הנאשם אסף את המתלוננת מביתה והם נסעו יחד לכנס. המתלוננת תיארה אוירה טובה כשהם צוחקים ומדברים בנושאים שונים. כשחזרו הנאשם רצה להראות למתלוננת את ההרחבה [REDACTED] ואחרי שעשו "סיבוב" במקום, נעצר מספר בתים לפני הבית שלה, לדבריה באותו שלב לא ייחסה לכך מחשבה (ראו גם בהודעה במשטרה מתאריך 7.2.2019 [נ/17]: "הוא לא כיבה את המנוע, אבל כן ראיתי שהוא מסתכל מסביבו רואה את השטח שאף אחד לא רואה ומסתכל"). לדברי המתלוננת, בשלב מסוים בשיחה, לפני שנפרדו הנאשם חיבק אותה ונישק אותה בפיה (נ/17 עמ' 12 משי' 19: "טוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

יאללה נשיקת לילה טוב, ואני אומרת לו איזה נשיקה מה אתה דפוק מה זה נשיקת לילה טוב". המתלוננת מסרה, כי לא ייחסה משמעות רבה גם לכך, שכן היא נוהגת להתחבק ולהתנשק בלחי או ללחוץ יד בצורה חמה לאנשים שאותם היא מכירה ולכן חשבה שאולי התכוון לנשק אותה בלחי אבל "התפלק לו" ואולי קרה בטעות ("אני כן מחבבת את מני וכן מחבבת את חברים שלי... כן לחיצה יד חמה..."). פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 21 מש' 23).

בחקירה הנגדית המתלוננת מסרה, שאחרי הנשיקה חשבה שאולי זו אי הבנה מצדה ושהנאשם לא התכוון לנשק אותה על השפתיים, ובאותו שלב היא לא ייחסה חשיבות למקרה הזה. המתלוננת שוללת את האפשרות שהנאשם הבין מהתנהגותה שהיא מסכימה לכך שינשק אותה על שפתייה (פרוטוקול עמ' 82 מש' 1).

68. הנאשם מאשר את מרבית ההתרחשות המתוארת בכתב האישום בנוגע לאירוע זה. הנאשם מאשר שחיבק את המתלוננת, וזאת בהסכמתה, וכן מאשר שנישק אותה אך לדבריו נישק אותה בלחיה ולא על שפתייה, והכל בהסכמה.

הנאשם העיד, שמדובר היה באירוע חקלאות כשיש גורם אחר במועצה שזה התפקיד שלו, אבל המתלוננת הזמינה אותו להצטרף אליה וביקשה ממנו שיאסוף אותה מהבית. יצוין, כי אף שמדובר בעניין לא מהותי, עדות המתלוננת בעניין זה הייתה שהיא זו שביקשה להצטרף אל הנאשם באירוע, לאחר שראש המועצה אמר לה שהנאשם מייצג אותו שם. אי התאמה קלה זו לא לובנה במשפט.

בסוף האירוע החזיר את המתלוננת לביתה ורצה לראות את ההרחבה של המושב "עשיתי סיבוב דקה וחצי שתיים חזרנו אמרה לי תעצור פה עצרתי פה הבאתי לה חיבוק נשיקה ירדה מהאוטו... נשיקה בלחי לא היה כלום מעבר לזה כלום ולא חצי דבר מעבר לזה" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 50 מש' 22). הנאשם הכחיש שנישק את המתלוננת בפיה ואמר שלא היה עושה דבר כזה מחוץ לביתה, שבעלה יכול להיות בחוץ או אנשים אחרים יכולים להסתכל, אלא מדובר היה בפרידה של שני ידידים.

69. הספק במקרה זה נובע גם מעדות המתלוננת עצמה, שלא ניתן לקבוע באופן ברור ומפורש שהנאשם נישק אותה על שפתייה במכוון ובכוונה מינית, להבדיל מנשיקה על הלחי שבשל תזוזה הביאה בטעות למגע בשפתייה. נשיקה בלחי, כשלעצמה, גם לשיטת המתלוננת, לא הייתה מעשה חריג בשים לב ליחסי הידידות שבין השניים וכפי שנהגה גם עם מכרים קרובים אחרים. המתלוננת העידה, שהיא עצמה לא חוותה את האירוע, באותו שלב, כאירוע בעל

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

קונוטציה מינית או מטרידה. בנסיבות אלה, נותר ספק סביר האם מתקיים היסוד הנפשי אצל הנאשם.

האירוע השני

70. המתלוננת העידה (מעמ' 22) שבסביבות חודש ינואר 2019, לקראת אירועי יום האישה, נעזרה בנאשם כדי לקבל תשובות מראש המועצה בנוגע לאירועי התרבות (ר' גם בהודעתה נ/17 עמ' 14 "את מרגישה שאין לך עם מי לדבר ומני דווקא היחידי שכאילו כן, כן היה לי איזשהו קשר שהרגשתי איזה יופי יש לי עם מי לדבר..."). בהקשר זה, הנאשם הציע לה להגיע למשרד שלו במתחם ביל"ו ("תבואי אליי לביל"ו נדבר", פרוטוקול עמ' 22 ש' 7) והיא אכן הגיעה. לדבריה, ישבו במשרד, שוחחו וצחקו והמתלוננת אף סיפרה שכשנפגשו חיבקה ונישקה את הנאשם לשלום (נ/17 עמ' 15 ש' 14-12). המתלוננת תיארה שפגשה שם את גיסו של הנאשם, שאותו היא מכירה והיא אמרה לו שהנאשם "שומר עליה" (בפרוטוקול עמ' 22 מש' 17) והדגישה שכך היא חוותה את המציאות באותה תקופה, וגם אמרה את זה לנאשם. בסיום הפגישה הנאשם הציע לה לסייר במתחם ברכבו. אז, כשהיו ברכבו של הנאשם, הנאשם נישק אותה על פיה. לדברי המתלוננת, היא הייתה במבוכה, גיחכה, לא ידעה מה קורה וניקתה את הרוק של הנאשם בידה משפתיה. הנאשם בתגובה נתן לה מכה על היד ושאל "מה את נגעלת מהרוק שלי?" (בפרוטוקול עמ' 23 שורה 8). ראו גם התיאור המפורט יותר בחקירה נ/17 עמ' 4 מש' 85. המתלוננת מתארת את האירוע ואת תחושתה בזמן האירוע: "הוא מחזיק לי את הלחיים, הוא מנשק אותי עם הלשון. אני תמיד עושה לו ככה כי אני רוצה שהוא יזוז ממני. בא לי להקיא...". (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 24 מש' 15. המתלוננת מדגימה תנועת הרחקה עם היד). לדברי המתלוננת, היא אמרה לנאשם מתוך מבוכה "זה לא נעים לי ואני לא רוצה את זה... אחרי שהוא מנשק אותי אני אומרת לו 'די מספיק' [פרוטוקול עמ' 24 החל מש' 12; נ/17 עמ' 16 מש' 31: "אני אשת איש כאילו, אני יש לי בן זוג בבית, אתה יש לך אישה...").

בחקירה הנגדית המתלוננת הבהירה שבחודש שחלף מהאירוע הראשון לשני היחסים עם הנאשם היו תקינים, הם המשיכו להתנהל באופן חברי, צחקו ביניהם והתכתבו בטלפון כרגיל. במענה לשאלה מדוע לאחר האירוע הראשון הסכימה להיכנס שוב עם הנאשם לרכבו, המתלוננת חזרה והדגישה שבאותו שלב לא חוותה את האירוע הראשון כהטרדה (פרוטוקול עמ' 83 ש' 23). המתלוננת חזרה על כך שאחרי שהנאשם נישק אותה באירוע השני, היא ניקתה את הרוק של הנאשם מפיה ואמרה לנאשם שזה לא מתאים, שהיא נשואה וגם הוא.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

המתלוננת מסרה שאירוע זה היה טראומתי עבורה ושהיא לא תשכח את המכה שהנאשם נתן לה על היד (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 89 ש' 3).

71. הנאשם מאשר קיומה של פגישה שהתקיימה במתחם ביל"ו.

במענה לכתב האיטום הנאשם אישר שחיבק את המתלוננת ונישק אותה על שפתיה, אך לדבריו הדבר היה בהסכמתה. כמו כן הכחיש הבטחות לגבי קידום המתלוננת וכן הכחיש שהמתלוננת ביקשה ממנו להפסיק את מעשיו.

בעדותו בבית המשפט הנאשם העיד באופן שונה מהמענה שנמסר, ודומה יותר לדבריו בחקירה: הנאשם העיד, שבסוף הפגישה נשק למתלוננת על הלחי לשלום ולא אישר שנישק את המתלוננת בפיה. לדברי הנאשם, "את המפגש אני זוכר כמו עכשיו... כאילו זה היה אתמול" (פרוטוקול מתאריך 2.5.2021 עמ' 52). הנאשם עמד בהכחשתו זו גם בחקירה הנגדית (פרוטוקול מתאריך 2.5.21 מעמ' 121).

ראו מאמרת הנאשם במשטרה: "[...] **עצרנו, דיברנו על המצב שלה בכלל, על המצב שלה במועצה.**" "זה היה בצרהיים בכלל, זה היה באור יום, מקום סואן, בכלל אנשים עוברים, עוברים וחוזרים [...]. **חיבקתי אותה ונתתי לה נשיקה ככה אחרי שראיתי אותה מסכנה אובדת רוחה**" (ש' 39-17 עמ' 42, לתמלול חקירת הנאשם מיום 21.2.19).

72. בהמשך לקביעות שלעיל, יש להעדיף בבירור את גרסת המתלוננת בנוגע להתרחשות באירוע זה, על פני עדות הנאשם בבית המשפט, במהלכה הרחיק את עצמו גם מפרטים שאישר בעבר.

73. מעדות המתלוננת עולה בבירור, כי הביעה באופן מפורש אי הסכמה למגע בעל אופי מיני אותו יזם הנאשם – נשיקה על פיה: המתלוננת העידה שהרחיקה בידה את הנאשם ממנה, בעת שאחז בפניה וכפה עליה נשיקה, תוך החדרת לשונו לפיה. המתלוננת מחתה את הרוק שלו משפתיה, והנאשם אף הגיב לכך, בכך שהכה אותה על ידה ושאל אותה האם היא "נגעלת מהרוק". המתלוננת אמרה לו ש"זה לא מתאים", הבהירה לו ששניהם נשואים.

74. המתלוננת לא העידה, שהנאשם המשיך בהתנהגותו המינית באירוע זה לאחר שהביע מפורשות את אי הסכמתה והרחיקה אותו ממנה. אין ראיה לכך שהנאשם המשיך לכפות עליה נשיקה או ניסה לנשקה פעם נוספת.

מכאן שנתר ספק האם **עובר** למגע הפיזי שהנאשם יזם טעה לחשוב שמא המתלוננת מעוניינת בכך בסיטואציה שנוצרה בין שניהם ברכב, אותה פירש – גם אם בטעות – כאינטימיות

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הדדית. בהיעדר ראייה ברורה לכך שהמשיך במעשיו מרגע שהמתלוננת הבהירה את היעדר הסכמתה, **נותר ספק ממנו זכאי הנאשם להנות, בדבר התקיימות העבירה של מעשה מגונה.**

75. עם זאת, מדובר באירוע שהוא החוליה הראשונה בשרשרת אירועים, ואי הסכמתה של המתלוננת, אותה הביעה באופן ברור ונחרץ הן במחוות הגוף והן במלל מפורש, חייבה את הנאשם להימנע **מכאן ואילך** מכל מגע בעל אופי מיני יזום נוסף עם המתלוננת וכן מכל הצעה בעלת אופי מיני נוספת כלפיה, אלא אם המתלוננת הביעה באופן מפורש שינוי לבבות או הסכמה אקטיבית.

לא זו בלבד שאין כל ראייה לכך שהמתלוננת שינתה את לבבה ביחס למעשי הנאשם, אלא שבאירועים המוקלטים, כפי שיוצג להלן, המתלוננת חוזרת ומביעה שוב ושוב אי הסכמה למעשי הנאשם ולהצעותיו החוזרות.

76. ביחס לעבירה של הטרדה מינית, מרגע שהמתלוננת הרחיקה באופן פיזי את הנאשם ממנה בעת שנישק איתה ואף מחתה בידה את הרוק של הנאשם מפיה תגובותיו הנוספות של הנאשם עולות כדי הטרדה מינית: ההערה 'מה את נגעלת מהרוק שלי?' והמכה על ידה של המתלוננת הן שתיהן התנהגויות מטרידות, משפילות שגם אם אינן מיניות בפני עצמן, הן קשורות ישירות למעשה מיני ברור, אשר נדחה באי הסכמה. המעשה הסביר היחיד שניתן היה לצפות מנאשם תם לב במצב שנוצר, הוא התנצלות על אי ההבנה בכך שהעז לנשק את המתלוננת על שפתייה והתברר שהדבר לא מקובל עליה. לכל הפחות, לא לומר דבר ולחדול מיד מכל מגע או שיח בלתי רצוי.

77. **לסיכום ביחס לאירוע השני, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירה של מעשה מגונה. יש לקבוע, כי באירוע זה החלה עבירה נמשכת ומרובת פריטים של הטרדה מינית.**

78. המתלוננת העידה, שבעקבות האירוע נמנעה ככל שיכלה מפגישות עם הנאשם מחוץ למקום העבודה וצמצמה את הקשר איתו למקום העבודה. ב"כ הנאשם הציג למתלוננת מסרונים מהם מבקש ללמוד אחרת: מסרונים בהם המתלוננת מלינה על הנאשם שהוא "הבריז" מאירוע; מסרון שבו שלחה לנאשם "תודה" עם לב; תמונת "סלפיי" ששלחה לנאשם מיוזמתה [נ/1].

המתלוננת העידה, שמדובר בתגובה שמאפיינת אותה ביחסיה עם אנשים. לדבריה, היא המשיכה לתקשר עם הנאשם שהוא בעל הסמכות מבחינתה בעבודה והיא צריכה להמשיך לעבוד ולהתפרנס (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 92). ב"כ הנאשם הטיח במתלוננת את האפשרות שלאור התנהגותה הנאשם לא הבין שהיא לא מסכימה והוא לא "קרא אותה נכון".

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

המתלוננת דחתה אפשרות זו והבהירה שבכל המפגשים שבהם הנאשם התנהג באופן לא ראוי, היא אמרה לו להפסיק והזיזה אותו "אני כן מזיזה לו את הידיים ככה (העדה מדגימה תנועת הדיפה קלה בשתי ידיים)" (בפרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 95 ש' 1).

79. לבית המשפט הוגשו נ/1-2 במטרה לסתור את עדות המתלוננת שהסתייגה מהנאשם ונמנעה מפגישות איתו. בחינת מוצגים אלה אינה תומכת בטענת ההגנה.

נ/1 מתחיל בהתכתבות בין המתלוננת לנאשם בצירוף אימוג'י של נשיקות מתאריך 24.7.2018. מדובר בתאריך הקודם לבחירות (שהתרחשו בחודש אוקטובר 2018) והוא אינו רלוונטי לאירועים שבכתב האישום. לכל היותר, נ/1 תומך בעדות המתלוננת בדבר מערכת יחסים נעימה וחברית עם הבריות, ובכלל זאת עם הנאשם.

תכתובת מתאריך 21.1.2019 (שנראה שהיא חלק מתכתובת ארוכה יותר), מספר ימים לאחר האירוע השני ולפני האירוע השלישי במשרדה. הנאשם שואל את המתלוננת לגבי מעשיה ותכניותיה ושואל אותה עם מי היא נמצאת. המתלוננת משיבה ומצרפת אימוג'י של לב ופרצוף מחייך, מתארת יום ארוך וצפוף ואינה משיבה לשאלה עם מי היא נמצאת. המתלוננת שואלת את הנאשם האם הוא מתלווה אליה למחרת למרכז צעירים.

מדובר בתכתובת סתמית ועניינית בנושאי עבודה. המתלוננת אמנם אינה מתעמתת עם הנאשם לגבי האירוע השני, אך גם לא משתפת פעולה עם שאלה אישית עם מי היא נמצאת. לא מצאתי, שיש בהודעה זו כדי לבסס אפשרות לטעות ביסוד הנפשי אצל הנאשם ביחס להיעדר הדדיות בכוונותיו המיניות.

התכתבות נוספת מתאריך 23.1.2019, יום לפני האירוע השלישי שהוא האירוע הראשון במשרד. המתלוננת שלחה לנאשם תמונת "סלפי" עם חברה – כנראה המוכרת לנאשם – מ"יום כיף" וכותבת שהיא בחופש ו"נדבר אחר כך". הנאשם שולח לשתייהן לבבות ואין תגובה מצד המתלוננת. גם כאן, מדובר בהתכתבות סתמית עם מבעי חיבה, ולא מעבר לכך. אין במבעים אלה דבר שיכול בפרשנות סבירה להעביר מסר בדבר רצון או הסכמה, ודאי שלא יוזמה, לאופי מיני של הקשר בין הנאשם למתלוננת.

התכתובת מתאריך 29.1.2019, יום אחרי האירוע הרביעי ולפני האירוע החמישי. מדובר בחלק מהתכתבות שבה, בין היתר, המתלוננת מלינה על התנהלות במועצה. הנאשם שולח לה לבבות והיא משיבה באימוג'י של נשיקה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

התכתובת נ/2 מתאריך 15.1.2019, שם המתלוננת מלינה על הנאשם שהוא "הבריז" לה מאירוע הקשור בעבודה והיא המתינה לו במקום. מדובר בתכתובת לפני האירוע השני במתחם ביל"ו והיא לא רלוונטית לתיק.

אלה הראיות היחידות המוטחות במתלוננת להוכחת גרסת הנאשם. ראיות אלה, בכל הכבוד, תומכות יותר בעדות המתלוננת. הן מלמדות, כי לא התקיים קשר משמעותי בין הנאשם ובין המתלוננת בין האירועים המפורטים בכתב האישום ושבניגוד לעדות הנאשם כי התיאור בכתב האישום מוצא מהקשר היחסים הכולל, שבו המתלוננת יזמה קשר בעל אופי מיני, או לפחות עודדה אותו, הטענה נותרת חסרת פירוט וחסרת בסיס. בשום אופן הנאשם לא יכול היה להסיק "הדדיות" בעלת אופי מיני מהמוצגים נ/1 ו- נ/2.

האירוע השלישי

80. המתלוננת סיפרה בעדותה על האירוע שהתרחש במשרדה בתאריך 24.1.2019. מדובר באירוע שאותו הקליטה במכשיר הטלפון שלה. לדברי המתלוננת, הנאשם הגיע למשרדה, היא לא זוכרת אם קבעו מראש או שהיא הייתה אמורה להגיע למשרד שלו. לדבריה, שאלה את הנאשם איך הוא יודע שהיא נמצאת והוא בתגובה השיב "הרחתי אותך" (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 24 ש' 3).

המתלוננת מתארת שבפגישה דיברו על ענייני עבודה שונים ובין היתר היא הסבירה לנאשם כיצד התנהלה העבודה עד כה בתחום עיסוקה. לדברי המתלוננת, בשלב מסוים, בעוד היא יושבת בכיסאה, הנאשם רכן מעליה וחיבק אותה והיא בתגובה אמרה לו "די תפסיק, די מספיק מספיק, די זה לא מתאים" (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 24 מש' 9).

"הוא קם, הוא רוכן מעליי, הוא מנשק אותי בהתחלה רגיל ואז נשיקה בפה. אני אומרת לו שיפסיק, הוא אומר 'אני אוהב את הריח שלך. עוד נשיקה, נו בבקשה עוד נשיקה'. הוא מחבק, הוא מכניס את הלשון שלו פנימה, אני כל הזמן אומרת: די מני, די תפסיק" (ש' 17-19 עמ' 26, פרוטוקול מיום 26.10.20).

החקירה הנגדית בעניין אירוע זה החלה בתאריך 26.10.2020 ונמשכה במועד הבא בתאריך 18.11.2020. המתלוננת אישרה בחקירה הנגדית שבמפגש זה היו "רק נשיקות" ומסרה,

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

שמדובר במספר נשיקות ולא רק באחת, אך היא איננה זוכרת את מספרן המדויק. המתלוננת דחתה את טענת ההגנה, שהסירוב הנשמע בהקלטה הוא "לא נחוש". המתלוננת התייחסה לשימוש שלה בביטוי "כפרה עליך" בעת שהיא מבקשת מהנאשם להפסיק את המגע בה והסבירה, שזו צורת הדיבור שלה וכן תיארה את תחושותיה מהמצב שנוצר. המתלוננת הסבירה, שהייתה לה חיבה לנאשם במישור האישי והמקצועי ומתוך היכרותה עם העבר ולכן השתמשה בביטוי "כפרה עליך תפסיק". לדבריה "אם הוא היה מפסיק... לא היינו מגיעים היום לפה לדוכן הזה..." (עמ' 98 ש' 8). לטענה שהנאשם חשב שמדובר בשיח "חברי", השיבה "לא. אני אומרת די. זה מספיק ברור כדי להבין שכשאישה אומרת 'די לא מתאים' אז זה 'די לא מתאים'" (עמ' 98 מש' 11).

81. הנאשם מאשר את הפגישה במשרדה של המתלוננת במועד זה, וכן מאשר שנישק את המתלוננת על שפתייה, אך לטענתו הדבר נעשה בהסכמתה ואף ביוזמתה.

בעדותו הנאשם העיד, שהמתלוננת היא שביקשה ממנו להגיע למשרדה. הנאשם מתאר, שבמקביל לכך שהמתלוננת הפנתה את פניה לכיוונו לנשיקה, מחבתקת אותו ומחזיקה אותו היא גם אומרת "די די די" שנשמע בהקלטה והוא נפל במלכודת:

"... לפני שסיימתי, באתי להביא לה נשיקה בלחי, היא סובבה את הפנים אליי, אחרי כן מסתבר בהקלטות שהיא אומרת 'די, די, די', ואני לא הבנתי את הקשר של המילים 'די די די' להתנהגות בשטח, היא מחזיקה אותי, היא מחבתקת אותי, צוחקת, מכינה קפה, כאילו הכל היה כזה עליז שמח כזה, כאילו תעזור לי.... ואני חייב לציין שהדלת שלה הייתה פתוחה, דרך אגב אני מקפיד גם אצלי (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 52 מש' 18).

בחקירה הנגדית הנאשם מאשר למעשה ששומעים את המתלוננת בהקלטות מבקשת ממנו שיפסיק: "תראה כאשר אני שמעתי את ההקלטות פתאום אני שומע את, אני קורא את הזה, אני שומע את זה, אני לא זוכר, באמת שאני לא זוכר את מה שהיה בהקלטות. יכול להיות שהיא אמרה, אבל ההתנהגות... יש אמירה ויש התנהגות... לפעמים ההתנהגות היא הרבה יותר דומיננטית מאמירה" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 80 מש' 15). הנאשם לא אימץ את הגדרת התובע את ההתרחשות כ"אינטימית": "מה זה אינטימי לא היה מגע מיני, לא היה סקס, לא היה שום דבר כזה שאתה יכול להגיד מגע מיני" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 81 ש' 1). אך כאשר התבקש על ידי התובע להגדיר בעצמו את המעשים, התקשה לעשות כן וחזר על כך שמדובר ב"מעידה חד פעמית" בגלל "הדדיות יתרה" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 81 ש' 17).

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

כאשר מושמע לנאשם קטע מהקלטת האירוע שבו המתלוננת מבקשת ממנו להפסיק ומתנגדת, התקשה להסביר את הנשמע אל מול עדותו. בסופו של דבר תועדה תשובתו: **"ההסבר שזה היה מערכת יחסים מורכבת, שהיה לזה השפעה שלה לפני ההקלטה. היה מערכת הדדית וזה מה שהיה, נכון הגענו למה שהגענו, וזו טעות שהגענו למה שהגענו אבל היה לזה השפעה גם שלה, היה, נכון אני מודה ומתוודה"** (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 115 משי' 8).

כבר כאן המקום להעיר, שהנאשם לא מילא בתוכן כלשהו בעדותו טענה לאירועים אחרים או נוספים "לפני ההקלטה" וגם לא הוטחו במתלוננת טענות ברורות לגבי אירועים כאלה לא לרגעים במפגשים המוקלטים שבהם לכאורה יזמה או שיתפה פעולה עם מגע מיני, ודאי שלא טענות לגבי אירועים קונקרטיים אחרים שכאלה. הטענות היחידות שהופנו למתלוננת בחקירתה הנגדית קשורות בנ/1 ו-2/נ, אליהם התייחסנו לעיל.

82. בשים לב לפער שבין עדות המתלוננת לגרסת הנאשם, ובעיקר עדותו בבית המשפט לגבי ה"הדדיות" בקשר שבינו ובין המתלוננת, עליה ניתן ללמוד מההקשר הכולל של המפגש המוקלט, בית המשפט נדרש בעצמו להאזנה להקלטות השונות ונעזר בעת ההאזנה גם לתמלילים (אשר הוגשו לבית המשפט כראיה משנית מוסכמת).

הקלטת האירוע השלישי נמצאת בקובץ הראשון בדיסק שסומן ת/6. ואולם, קובץ זה מתחיל מדקה 00:07:00 של התמלול הנלווה ת/7. אין בפני בית המשפט הקלטה של שבע הדקות הראשונות של המפגש המתומללות ב-ת/7. מאחר שהתמליל הוגש כראיה משנית **מוסכמת** וללא כל טענה מצד ההגנה, בית המשפט מניח, שאין מחלוקת שהתמליל משקף את ההקלטה ובית המשפט מניח, כי בשל תקלה הקובץ לא נסרק לדיסק שהוגש. מכל מקום יובהר, ביחס לחלקו הראשון של המפגש ההסתמכות שלהלן היא על התמליל בלבד, ולא על ההאזנה.

תחילת השיחה בענייני עבודה וקיים דובר נוסף שעולה מההקשר שהוא גיסה של המתלוננת. המתלוננת שאלה את הנאשם האם הוא כבר ביקש את תיק התרבות והוא אמר לה שעדיין לא הגיעו לחלוקת התיקים, ואולם **"אני רוצה את תיק התרבות יותר מכולם"** (00:04:23.716); **"אני היתרון שלי, בגלל שאני ממלא מקום אני יכול לקחת כל תיק שאני, שאני רוצה, אם ראש המועצה לא לוקח אותו"** (00:05:45.427-645). המשך השיחה בענייני חולין באווירה נינוחה ועניינית ובין היתר הנאשם מספר למתלוננת על מחלתו של ראש

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

המועצה. במהלך השיחה נשמעים חילופי דברים המלמדים על קרבה ושיח חופשי בין השניים (ראו לדוגמא 00: 12: 40.691 ; 00: 13: 23.311 ; 00: 13: 40.094).

המתלוננת שואלת את הנאשם האם הוא יכול להכניס אותה לדירקטורים לאחר שתסיים את לימודיה, והנאשם השיב לה: "טוב נכניס אותך, נכניס" (00: 15: 04.215).

לשאלת המתלוננת איך הוא ידע שהיא נמצאת במשרד, הנאשם השיב: "הרחתי אותך" (00: 15: 37.685).

בהמשך השיחה המתלוננת מדברת עם הנאשם על אירועי תרבות שונים ועל האופן בו יקדמו אותם במשותף.

הנאשם שואל את המתלוננת לגבי המזכירה שלה והיא משיבה לו שלקחו לה את המזכירה ולשאלת הנאשם שהיא בלי אף אחד, היא משיבה בחיוב, למעט סיוע קל בענייני טלפונים (00: 18: 54.669) ובהמשך המתלוננת מסבירה את הצורך שלה במזכירה ובסיוע בעבודה.

המתלוננת מספרת לנאשם שהיא קיבלה הזמנה להופעה בתל אביב והנאשם מבקש לבוא איתה. המתלוננת בתגובה: "מני אתה רוצה להסתבך מני?... שומרת לך על הגב. עזוב אותך".

הנאשם אומר לה שהוא הולך להרבה הופעות ואז המתלוננת מתרצה ומאשרת "יאללה בוא נלך למאור אדרי" (00: 20: 23.284 עד 00: 20: 48.899).

בהמשך לכך המתלוננת שואלת את הנאשם עד כמה ראש המועצה שונא אותה והנאשם משיב שהוא לא שונא אותה אלא הוא פגוע (00: 21: 10.694). המשך השיחה לגבי ענייני עבודה ופוליטיקה של המועצה המקומית.

המתלוננת נשמעת אומרת לנאשם "די מני" כאשר נשמע צליל ברור של נשיקה (00: 25: 31.723). בהמשך לכך, נשמעות בבירור שתי נשיקות נוספות ואז מתנהל השיח הבא:

הנאשם: מה?

המתלוננת: בלי נשיקות.

הנאשם: אז מה.

המתלוננת: די.

הנאשם: אז עם.

המתלוננת: לא.

הנאשם: אה?

המתלוננת: די. מני די, כפרה עליך. די. לא מתאים די, די. די נו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

לא, אני, מילה לא ברורה.

המתלוננת: די, די.

הנאשם: נשיקה

המתלוננת: לא, שום נשיקה, לא.

הנאשם: (מלמול) צוואר.

המתלוננת: די, מני. די, די, די, די.

הנאשם: זה רק נשיקה.

המתלוננת: יש דברים שאני לא זה...די.

הנאשם: אה?

המתלוננת: די, נו.

(00: 26: 04.024 עד 00: 25: 31.723)

לאחר זאת, נשמעת המתלוננת מתחילה בשטף דיבור בענייני עבודה ובעניינים מקצועיים. הנאשם אומר למתלוננת כמה זמן לא קיבלתי הוראות ממישהי והיא אומרת לו "ממני אתה תקבל. אני המנהלת שלך" (00: 26: 20.677). בהאזנה הטון נשמע נינוח ומבודח.

נשמע בהמשך רצף השיחה שהמתלוננת מנסה שוב ושוב להביא את הפגישה לסיום ולסכם את התוכן המקצועי של השיחה, אך הנאשם חוזר ומעלה שאלות נוספות והמתלוננת אומרת לו:

המתלוננת: "יאללה תן לי לעבוד יש לי מלא עבודה" (00: 28: 37.087)

הנאשם: "אני מפריע לך?" (00: 28: 47.409).

ממשיכה שוב שיחה לגבי אירועי תרבות שאותם המתלוננת מתכננת וכוונה נוספת להביא את השיחה לסיומה ואז נשמעת המתלוננת אומרת לנאשם שוב:

המתלוננת: נו מני, כפרה די, לא מתאים.

הנאשם: לא, לא, לא

המתלוננת: חיים שלי, לא.

הנאשם: בקטנה

המתלוננת: לא

הנאשם: בקטנה

המתלוננת: לא

הנאשם: בקטנה

המתלוננת: נו, מה אתה תינוק בגן?

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הנאשם: כן בא לי, בא לי.

המתלוננת: לא, די.

הנאשם: לוחש

המתלוננת: מישחו יכול להיכנס.

הנאשם בלחישתה: אף אחד לא יכנס

המתלוננת: די

הנאשם: איפה ייכנס

המתלוננת: ייכנסו, יש לי עובדים פה, מה (00: 29: 39.086 עד 00: 29: 55.253).

בשלב זה, שוב נשמעת המתלוננת מבקשת לסיים את המפגש והנאשם חוזר ומעלה מחדש שאלות בענייני עבודה ותקציב, אומר לה שהוא רוצה להתחיל ללמוד את הנושאים והשניים מדברים גם על האופן בו המתלוננת תשתף את הנאשם בענייני התרבות של המועצה עד לסיום השיחה..

83. ההאזנה להקלטת המפגש אינה מותירה כל מקום לספק בדבר אופיו של המפגש, בדבר התנהגותו החוזרת ונשנית של הנאשם ובדבר הבעה ברורה וחד משמעית, שאיננה "רפה" או מסויגת של המתלוננת. לא יכול גם להיות ספק בכך, שהנאשם שמע את התנגדויות המתלוננת, שכן הוא מגיב להן ומבקש ממנה להיעתר לו למרות התנגדויות אלה ולשדלה להסכים לנשיקות נוספות.

ניתן להתרשם בבירור מהקלטת המפגש, שהמתלוננת מתמקדת ומסבה את השיחה בעניינים מקצועיים וענייניים בלבד ואין בה יוזמה של מגע או של שיח מיני או אינטימי. נהפוך הוא: מרגע שהנאשם מתחיל בהתנהגותו המינית הבלתי רצויה, המתלוננת מנסה להביא את המפגש לסיומו והנאשם נשמע בבירור כשהוא מאריך המפגש שוב ושוב בתואנות "ענייניות". בנוסף, בניגוד לטענת ההגנה לגבי נקיטת יוזמה של המתלוננת בקשר האינטימי וב"הדדיות" שלו נשמע בהקלטה בבירור שהמתלוננת לא הזמינה את הנאשם, אלא הנאשם הפתיע אותה במשרד ותשובתו לשאלתה איך ידע שהיא במשרד: "הרחתי אותך" בהקשר של התנהגותו המינית המטרידה של הנאשם, מהווה ביטוי מטריד ופוגעני בפני עצמו וכן מהווה חיזוק משמעותי לעדותה, שהנאשם נהג להפתיע אותה במשרדה ולא מדובר בפגישות עבודה מתוכננות או כאלה שאותן המתלוננת יזמה.

הנאשם נשמע בבירור כשהוא מביע עניין בקבלת תיק התרבות, ברצונו ללמוד מהמתלוננת את העבודה בתחום וכן מבטיח לה הבטחות שונות, לאחר שיקבל בעתיד את "התיק שהוא רוצה".

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הדברים הנשמעים תואמים במדויק את עדות המתלוננת בעניין זה וסותרים חזיתית את עדות הנאשם.

כפי שהובא לעיל, נשמעים בבירור קולות נשיקה נוספים, לאחר הנשיקה הראשונה ולאחר שהמתלוננת מביעה את חוסר הסכמתה. מכאן, שגם ללא ההקשר של האירוע השני בצומת ביל"ו, די היה בנשמע בנוגע לאירוע זה כדי להביא להרשעת הנאשם בעבירה של מעשה מגונה. הדברים נכונים ביתר שאת, לאור העובדה שהנאשם ידע ושמע מהמתלוננת כבר באירוע הקודם, שהיא אינה מעוניינת ב"נשיקות" ושהיא הסתייגה מהנשיקה שנישק אותה באותו אירוע, כך שהלכה למעשה, יסודות העבירה של מעשה מגונה התגבשו כבר בנשיקה הראשונה.

ביחס לעבירה של הטרדה מינית, ההצעות החוזרות והנשנות נשמעות בבירור, בשני "מקטעים" עיקריים במפגש.

נוכח האמור לעיל, ביחס לאירוע זה הוכחו יסודות העבירות המיוחסות לנאשם-הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(3) לחוק, ומעשה מגונה.

84. בהמשך לקביעה שלעיל בעניין הרכיבים של קיום יחסי מרות וניצולם, כאמור בס"ק 6 לחוק, הנשמע בהקלטה מאירוע זה מלמד, שבעת האירוע, לנאשם לא הייתה כל סמכות – ישירה או עקיפה – בנושא עבודתה של המתלוננת. הנאשם אומר במפורש למתלוננת שהתיקים עוד לא חולקו. עם זאת, הנאשם מביע עניין מפורש בתיק התרבות וגם מספר למתלוננת שתהיה לו אפשרות לבחור בכל תיק שירצה. הנאשם נשמע כשהוא מבטיח למתלוננת הבטחות בעניין עתידה במועצה, לכשיקבל את התפקיד. הנאשם גם משיב לשאלות המתלוננת לגבי יחסה של ראש המועצה הנבחר כלפיה, באופן ממנו ניתן אכן להבין שלנאשם מעמד אצל ראש המועצה וקרבה אליו. כיום, ובהמשך לעדותו של עד ההגנה אביבי, בנוסף לעדות הנאשם עצמו ניתן לקבוע, כי הבטחות הנאשם היו הבטחות שווא וכי העניין הרב שהוא הביע לאורך כל השיחה בתיק התרבות ובעבודתה של המתלוננת לא היה עניין אמיתי. כאמור, היסוד האובייקטיבי הנדרש ביחס לרכיב יחסי המרות בבירור אינו מתקיים ביחסי הנאשם והמתלוננת. אך בשלב זה לא מתקיים באופן אמיתי גם היסוד הסובייקטיבי, שכן ברור גם לנאשם וגם למתלוננת שמדובר בהערכות עתידיות. בנוסף, ניתן להתרשם מהאזנה למפגש שהשיח בין הנאשם למתלוננת בנושא העבודה במועצה – הן שלה והן שלו – היא יותר שיחת "שותפים" לדרך המקצועית והפוליטית מאשר שיחה בין גורמי מרות, שכן הנאשם מבקש מהמתלוננת ללמד אותו את התחום. גם הביטוי "אני המנהלת שלך" (20:677:26:00) ממחיש שלא מדובר במפגש שנוכחים בו יחסי מרות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

אירוע רביעי

85. מדובר בפגישה שהתקיימה במשרדה של המתלוננת מספר ימים לאחר האירוע השלישי, בתאריך 28.1.2019.

המתלוננת סיפרה בעדותה שהנאשם הגיע למשרד והיא הפעילה את ההקלטה כשהנאשם הלך להכין לעצמו קפה. בשיחה דיברו על ענייני עבודה ועניינים פוליטיים שונים. כמו באירוע הקודם, הנאשם קם לעברה ונישק אותה והיא ביקשה ממנו להפסיק. אגב כך אמר לה "אני אגרום לראש המועצה להתאהב בך כמו שאני אוהב אותך", והיא בתגובה השיבה לו "אני לא רוצה שהוא יאהב אותי ושאיף אחד לא יתאהב בי" וכן הנאשם אמר לה "אני אקדם אותך אני אעזור לך אני אגרום לך שתחזרי לשבת במועצה" (פרוטוקול עמ' 26 מש' 5). לאחר מכן, הנאשם שוב קם אליה, רכן מעליה ונישק אותה והיא ביקשה ממנו להפסיק והוא בתגובה אמר לה "אני אוהב את הריח שלך עוד נשיקה נובבקשה עוד נשיקה".

לדברי המתלוננת, היא חזרה וביקשה מהנאשם להפסיק, וניסתה להסיט את השיחה חזרה לענייני עבודה, כאשר היא ממשיכה לצחוק ולדבר עם הנאשם בעניינים אחרים, ומקווה שהאירוע ייפסק.

המתלוננת הסבירה, שמתוך הבנה שהנאשם הוא סגן ראש המועצה שמנהל את המקום ולכן עלול לגרום לה לאבד את מקום עבודתה, לא הגיבה באופן אסרטיבי יותר. לדבריה, היא הבינה מהנאשם שראש המועצה מקשיב לו ובהעדרו של ראש המועצה הוא ממלא המקום (ראו גם נ/17 עמ' 21 מש' 17). עוד תיארה המתלוננת, כי בשלב מסוים באירוע הנאשם נגע בחזה שלה (היד שלו "נפלה" על החזה) והיא אמרה לו להזיז את היד ("די תזיז את הידיים שלך מהציצי שלי", פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 27 ש' 22).

בחקירה הנגדית, לשאלה מדוע בחרה בחקירתה בביטוי "ופה הוא כבר מגזים", השיבה "פשוט נכנס לזה נופך חדש שלא הייתי רגילה לפני, לפני זה היה רק נשיקה, זה היה רק נשיקה בפה זה היה להזיז את היד, זה היה את המכה... עכשיו יש נופך חזק יותר, כאילו מוגזם יותר..." (פרוטוקול מיום 18.11.2020, עמ' 13 מש' 18; השגיאות במקור – ע.ח.). המתלוננת הבהירה לגבי הנגיעה בחזה: "הוא חיבק אותי, והוא נגע לי בחזה ואני הזזתי לו את היד" (פרוטוקול מיום 18.11.2020 עמ' 13 ש' 29) ולשאלת ב"כ הנאשם האם יכול להיות שזה לא היה בכוונת מכוון אלא תוך כדי החיבוק, השיבה "זה אני לא יכולה לדעת" (פרוטוקול מיום 18.11.2020, עמ' 13 ש' 33). לשאלה כי גם בעימות [ת/1] הטיחה בנאשם שנגע בה בחזה בזמן החיבוק ולכן אולי זה לא היה מכוון, השיבה: "אני אמרתי בעימות וגם אמרתי מקודם

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

הוא חיבק אותי ותוך כדי החיבוק הוא נגע לי בחזה, אני הזזתי לו את היד. אם זה היה מכוון או לא מכוון אתה צריך לשאול אותו לא אותי" (עמ' 14 מש' 8) וכן אישרה שהמגע בחזה לא נמשך אחרי שהזיזה לו את היד.

גם ביחס לאירוע זה המתלוננת נשאלה לגבי השימוש שלה בביטוי "כפרה עליך" ושהמתלוננת נשמעת צוחקת ונשאלה לגבי האפשרות שגם אם היא סבלה, הנאשם חשב שמדובר בחלק מהחברות ביניהם. המתלוננת שללה בתוקף אפשרות זו ועמדה על כך שהיא הגיבה לכל האירועים, שללה את האפשרות שהיא יזמה את האירועים או שיתפה פעולה עמם, כדי להישאר בעבודה (פרוטוקול מעמ' 15; "...ככה אני הגבתי, אני צחקתי, אני גיחכתי, אני הובכתי, אני אמרתי די, בהתחלה הייתי יותר נעימה, די כפרה עליך, אחרי זה אמרתי די מספיק, די אני לא רוצה", עמ' 16 מש' 21). המתלוננת עמדה על כך שלא מדובר ביחסי ידידות "ידידים לא מתנשקים. לידידים לא נוגעים בציצי... יש לי הרבה ידידים... אף אחד מהם לא מנשק אותי בפה ואף אחד לא אומר לי תעשי לי סיפתח..." (עמ' 16 מש' 30).

86. הנאשם לא כופר בקיומו של המפגש. לטענת הנאשם, נישק את המתלוננת על לחיה בלבד ופרט לכך לא היה מגע ביניהם – לא נשיקה בשפתיים ולא נגיעה מכוונת או יזומה בחזה.

הנאשם לא הצליח להסביר את הנשמע בבירור בהקלטה בעניין נגיעה בחזה ולדבריו הוא "לא יודע מאיפה זה בא"; "יכול להיות שאני חיבקתי אותה, שעמדתי, אז יכול להיות שהיא אמרה תוריד את הידיים, כי זה התאים לסיטואציה, יכול להיות (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 54 מש' 15).

לדברי הנאשם, לפני הייתה "התנהגות חברתית יתרה... דיברנו וצחקנו... על כל מיני נושאים, ונכון אני לא אומר שמה שקרה בסופו של דבר, דקה אחת לפני שהלכתי הוא טוב... אבל העשר דקות לפני גרמו לדקה האחרונה להיות כמו שהיא" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 91 ש' 2).

87. גם ביחס לאירוע זה, בשים לב לכך שהנאשם מסביר את התנהגותו כלפי המתלוננת באווירה ההדדית שנוצרה קודם לכן, בית המשפט האזין בקפידה להקלטת האירוע כולו. לא נמצא ולו רמז או ראשית ראיה לעדות הנאשם שהיוזמה, ההסכמה וההדדיות נבנים בתחילת המפגש. לפני שהנאשם מבצע במתלוננת את המעשה המגונה, השיחה העניינית, והחברית לפרקים, בין הנאשם למתלוננת נטולים כל גוון, יוזמה או אווירה אינטימית מצדה של המתלוננת. מדובר בהתנהלות עניינית לחלוטין, אמנם ברוח טובה. אין כל אפשרות סבירה, בעולם נורמטיבי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

תקין, להסיק משיחה עניינית ברוח טובה זו שהתנהלה בין השניים להיתר לגעת בגופה של המתלוננת באופן מיני ולהציע לה הצעות מיניות.

כאשר מוטח בנאשם, שהוא מבצע את המעשה המגונה, מנשק את המתלוננת בפיה שלא מרצונה מחבק אותה ונוגע לה בחזה, בצמידות לכך שהוא מבטיח לה שתהיה הסגנית שלו, הנאשם מסביר באריכות שההקשר הוא שמדובר בפוליטיקה של המפלגה ולא במועצה, ולא נותן כל הסבר לעיקר-המעשה המגונה בניגוד לרצונה והביטוי המפורש של המתלוננת שמזדעק נוכח הנגיעה הכפויה בחזה (פרוטוקול מעמ' 109).

88. אירוע זה מוקלט על גבי דיסק ת/6 שתומלל בתמליל ת/7 החל מעמ' 35 לתמליל.

בתחילת השיחה השניים משוחחים בעניינים שונים של המועצה והנאשם שואל את המתלוננת שאלות רבות לגבי אופן הפעולה של המועצה, חלוקת התיקים במועצה ונשמע מההקשר שהוא כותב את מה שהמתלוננת אומרת לו. הנאשם אומר למתלוננת שבכוונתו לגשת עם המידע לראש המועצה כדי לקדם את עניין התרבות התורנית ולשם כך הוא רוצה לבוא אל ראש המועצה כשהוא מוכן ויודע את כל הפרטים (9:45:49 עד 16:402:58:00; 22:460:58:00).

הנאשם אומר למתלוננת שכשהוא יקבל את המינוי הוא יעביר אותה למועצה (13:254:07:01), והיא בתגובה אומרת לו שהיא לא רוצה להיות שם וגם שראש המועצה לא ירצה לראות אותה "בזווית העין" (22:605:07:01). הנאשם בתגובה משיב לה:

נאשם: לאט לאט. אני אגרום לו להתאהב בך.

המתלוננת: ממש

נאשם: כמו שאני

המתלוננת: מה זה

נאשם: צוחק

המתלוננת: החצים והלבבות, הנה התחלנו.

נאשם: נו

המתלוננת: די, כפרה עליך, די.

נאשם: נשיקה אחת, אני הולך נו, אני רוצה נשיקה אחת.

המתלוננת: די.

נאשם: נשיקה.

המתלוננת: די מני כפרה עליך, די.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

נאשם: אחת.

המתלוננת: די

נאשם: נשיקה. [נשמעת נשיקה]

המתלוננת: די מני כפרה עליך, די, זה לא מתאים.

המתלוננת: נו, תזיז את הידיים, השתגעת? אסור

נאשם: נו, נשיקה. [נשמעת נשיקה].

המתלוננת: זהו, די.

נאשם: זה לא נשיקה (לוחש משהו).

המתלוננת: די.

המתלוננת: (צוחקת) די מני. די. כפרה עליך, די. די נו" (01:07:25.595 עד 01:08:13.131).

בשלב זה, המתלוננת מנסה לסיים את המפגש ואומרת לנאשם מספר פעמים "ביי" והנאשם נשמע בבירור כשהוא מאריך את הפגישה, מעלה נושאי שיחה מחדש, מנסה לשדל את המתלוננת להיפגש איתו שוב ביום אחר או בהמשך היום והמתלוננת משיבה שהיא עסוקה, מתארת את לוח הזמנים העמוס שלה ומנסה שוב ושוב להביא את המפגש אל סופו (01:08:02.690 "נו מני תפסיק").

הנאשם לא עוזב והשיחה נמשכת בענייני עבודה ופוליטיקה של המועצה ושל המפלגה. המתלוננת מלינה על כך שהיא לא מקבלת מידע בזמן על אירועים ורואה בכך סימן לזה שראש המועצה לא רוצה אותה (01:10:17.288). הנאשם בתגובה:

הנאשם: ברגע, ברגע, ברגע שאני אקבל את התפקיד, אין לו ברירה

המתלוננת: מני, למה נראה לך שהוא סופר אותך? (צוחקת) (01:10:32.211).

הנאשם בתגובה לדברי המתלוננת מספר על הסגן בשכר, דני בוקובזה שהוא לא ראוי ואנשים לא רוצים אותו ומכנים אותו ליצן וכשהמתלוננת שואלת אותו האם הוא מתכוון לוותר על עבודתו במרכז ביל"ו

הנאשם: "לא אוותר, אני אשחק בין שניהם, שלושה ימים פה, שלושה ימים פה, ובקדנציה הבאה אני אהיה משרה מלאה.

המתלוננת: איזו קדנציה הבאה? למה, הוא רוצה לרוץ לעוד קדנציה?

הנאשם: הוא רוצה, (משפט לא ברור), זה אני.

המתלוננת: זהו, זה משהו אחר. אתה זה משהו אחר.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הנאשם: יכול להיות. הוא, הוא הבטיח שאם הוא לא רץ בקדנציה הבאה, הוא אמר שהוא מעביר לי את כל הכוח. הבטיח, זה סגור, חתום. גם דני יודע את זה (01: 10: 58.975).

נשמע המשך שיחה על עניינים שונים של המועצה ושל מפלגת הליכוד ומועמדים שונים לתפקידים ואז מתחיל אירוע נוסף:

המתלוננת: נו יאללה מני עם השטויות שלך (צוחקת).

הנאשם: כוס אמא שלך.

המתלוננת: רגע.

הנאשם: תהיי איתי שאני, תהיי הסגנית שלי שם.

המתלוננת: (מילה לא ברורה)

הנאשם: מה זה, אני אוהב את. [נשמעת נשיקה]

המתלוננת: די.

הנאשם: (מילה לא ברורה).

המתלוננת: די. תזיז את הידיים מהציצי, מה אתה דפוק?

הנאשם: אפשר לחשוב מה יש לך.

המתלוננת מתחילה לדבר על הבת שלה [REDACTED] ונשמע שהיא מראה לנאשם תמונות של הילדה והנאשם מגיב לתמונות ומציע לה בגדים עבור הילדה והמתלוננת מסרבת לכך.

המתלוננת: די כבר, מספיק (01: 14: 23.665 עד 01: 15: 29.681).

הנאשם מציע למתלוננת לרדת איתו לאוטו ולקחת דברים משם. המתלוננת לא משתפת פעולה ומנסה לדבר עם הנאשם על מתנות לחיילים ומנסה שוב להביא את השיחה לסיימה: "אני רואה שיש לך הרבה טלפונים יאללה ביי להתראות" (01: 15: 14.349). הנאשם צוחק

והמתלוננת:

המתלוננת: יאללה ביי.

הנאשם: זהו? זה מה

המתלוננת: זהו. ביי, להתראות.

הנאשם: או מה?

המתלוננת: די מני כפרה, אסור. שלום.

הנאשם: מה זה אסור?

המתלוננת: זה לא מתאים.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

נשמעת סיום השיחה בכך שהמתלוננת נותנת לנאשם משהו.

89. גם באירוע זה, נמשכת בבירור ביצוע העבירה של הטרדה מינית, כאשר הנאשם חוזר ומציע למתלוננת הצעות מיניות, שהיא כבר סירבה להן בעבר וממשיכה לסרב להן גם כעת. אכן, המתלוננת נשמעת מצחקקת או מגחכת במהלך המפגש. האזנה להקלטה עצמה לא מותרת כל מקום לספק שלא מדובר ב"הזדירות" או בשיתוף פעולה. נשמע בבירור שהתגובה היא תגובת מבוכה והסתייגות והמלל אינו מטעה ולא יכול באופן אמיתי להטעות. למעשה, הנאשם גם לא טען במפגיע אחרת אלא הכחיש שנישק את המתלוננת (נשמעות שתי נשיקות בבירור), הכחיש בקשות חוזרות לעוד נשיקות, הכחיש חיבוק שהמתלוננת נשמעת בבירור מנסה להיחלץ ממנו. מדובר במגע בעל אופי מיני ברור, המקיים את יסודות העבירה של מעשה מגונה. למעשה אין מחלוקת על עובדה זו כשלעצמה (קרי, שנשיקה בפה, חיבוק הדוק או נגיעה בחזה מעל לבגדים בהקשר זה הם "מעשה מגונה" מהבחינה **העובדתית**. הטענה היא, שהמעשה לא קרה כלל, או להיעדר יסוד נפשי).

לאחר בחינה מדוקדקת של הדברים, יש להרשיע את הנאשם במעשה מגונה גם בגין נגיעה בחזה של המתלוננת באירוע זה. בחקירה הנגדית, המתלוננת לא העידה לגבי כוונותיו של הנאשם, לא שללה את האפשרות שהנאשם לא התכוון לגעת לה בחזה אלא מדובר במגע בזמן החיבוק (אך יובהר, כי הנאשם עצמו הכחיש את המגע מכל וכל). מהאזנה חוזרת לקטע זה בהקלטה לא נותר ספק אמיתי: המתלוננת נשמעת כשהיא מנסה להיחלץ מהנאשם ולהרחיק אותו וכן נשמעת בבירור כשהיא מטיחה בנאשם: **"די. תזיז את הידיים מהציצי, מה אתה דפוק?"**. הנאשם, בתגובה, לא מכחיש את המגע ודאי שלא מתנצל ש"נפלה לו היד" בטעות או בלי כוונה. תגובת הנאשם היא תגובה מינית בוטה ופוגענית בפני עצמה **"אפשר לחשוב מה יש לך"**. תגובה, המתיישבת היטב עם הכוונה הפלילית הן בעבירה של הטרדה מינית והן בעבירה של מעשה מגונה.

בנוסף, דברים ברורים אלה נשמעים לאחר שקודם לכן בשיחה המתלוננת מתייחסת למגע פיזי ואומרת **"תזיז את הידיים, השתגעתי? אסור"**. לא נטען מפורשות שמדובר במגע נוסף בחזה באותו רגע (אך ראו להלן, בדיון באירוע השישי שהדבר מסתבר מעדות המתלוננת), אך בהנחה יתרה לטובת הנאשם, שמדובר במגע אחר, הרי שמדובר בהתייחסות ברורה לכך שעליו להזיז את הידיים ותוך שימוש בביטוי **אסור**. המילה **אסור** כמוה כתמרור אין כניסה ברור דבר שצריך היה להביא מיד להפסקה של כל מגע או דיבור אינטימי ולהתרחקות פיזית מיידיית. העובדה שלאחר מכן נשמעים נסיונות התקרבות נוספים ומגע נוסף הכולל מגע בחזה אינה מאפשרת לקבל כל טענה לטעות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

90. בהמשך לכך יש להעיר, כי עדות המתלוננת מתאפיינת בבירור בטון מינורי ומינימליסטי. המתלוננת אינה שוללת אפשרות לטעות אף שבבירור אין טעות. העובדה שהמתלוננת איננה מאדירה את האירוע, לא משחירה את פניו של הנאשם ולא שוללת את הפרשנות המקלה והזהירה, שמציעה לה ההגנה אף שבאמת מתבררת כזהירות יתרה הרבה מעבר לדרוש מלמדת על רמת מהימנותה הגבוהה של המתלוננת גם ביחס לאירועים שלא הוקלטו.

האירוע החמישי

91. מדובר בפגישה במשרדה של המתלוננת יומיים לאחר האירוע הרביעי, בתאריך 30.1.2019. אירוע זה אינו מוקלט.

לדברי המתלוננת, הנאשם הגיע למשרדה בבוקר בהפתעה ולכן לא הספיקה להפעיל את ההקלטה ולהקליט את המפגש. הנאשם ביקש ממנה להכין עבורו אילן יוחסין של הארגון לצרכי העבודה וזאת כחלק מכך שהיא לימדה אותו את נושא החינוך הבלתי פורמלי שהנאשם תכנן לקבל עליו את האחריות במועצה. בשלב מסוים בשיחה, הנאשם נישק אותה, היא ביקשה ממנו להפסיק ואמרה לו שהיא לא רוצה (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 29 מש' 24):
"מני בא למשרד, מדבר איתי, אני לא זוכרת מה זה היה, דברים של העבודה" (עמ' 29 ש' 22, לפרוטוקול מיום 26.10.20);
"אותו דבר, הוא מנשק, אני אומרת לו די כפרה, מספיק די זה לא מתאים. לא, לא רוצה. מנשק בפה והולך" (ש' 24-25, עמ' 29 לפרוטוקול מיום 26.10.20).

המתלוננת סיפרה שבהמשך הפגישה הנאשם ביקש ממנה את קוד הכניסה לשער החניה במתחם בו היה ממוקם המשרד שלה, וששם נמצא גם בית הספר, כדי שיוכל להיכנס באופן חופשי (וראו גם דבריה בחקירה נ/17 עמ' 7, שם מסרה לחוקרת שיש לה תיעוד לפיו באותו יום שלחה לו מסרון עם הקוד כדי שיוכל להיכנס עם רכבו לחניה). המתלוננת חזרה על הסבר זה גם בחקירה הנגדית, כאשר הוטח בה שהיא לא הופתעה מהמפגש, כי הנאשם יצר איתה קשר והיא אף שלחה לו את קוד הפתיחה לשער. המתלוננת דחתה את האפשרות שהמפגש היה מתואם, דו צדדי וחברי ושהיא בחרה לא להעביר הקלטות ממפגש זה ולדבריה מדובר בטענה שקרית.

המתלוננת סיפרה שמדובר היה במפגש קצר והיא זוכרת בוודאות את תוכנו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

92. המסרון לא הוגש כראיה ולא מצאתי אינדיקציה לגבי שעת משלוח המסרון ביחס לשעת קיום הפגישה. במחת"ק נ/4 מתועדות ארבע התקשרויות בין הנאשם למתלוננת באותו יום. שתיים בשעה 08:00, שיחה בשעה 10:00 ושיחה נוספת בשעה 15:00. עוד יצוין, כי המתלוננת והנאשם אינם מאוכננים באותו מקום באיזה מבין השיחות, כך שאף אחת מהן אינה שיחה שהתקיימה בעת שהמתלוננת במשרד והנאשם עומד בשער. מעבר לכך, לא ניתן לקבוע ממצא עובדתי חד משמעי בנוגע לעיתוי שליחת המסרון לעומת שעת הפגישה.

93. הנאשם עצמו מעיד, שאיננו זוכר את האירוע, אך איננו מכחיש את קיומו ומוסר כי ככל שהייתה נשיקה באירוע זה, הדבר היה בהסכמתה של המתלוננת. גם הנאשם מצידו לא הגיש את המסרון שקיבל מהמתלוננת כראיה, לשם אינדיקציה לזמן קיום המפגש. עם זאת, הנאשם בעדותו סיפר ואישר, למעשה, שנהג להפתיע את המתלוננת במשרדה, ללא תיאום מוקדם, בין היתר כשהביא את בנו לבית הספר וראה את מכוניתה במגרש החניה.

על סמך מכלול הראיות שבתיק, כפי שפורטו לעיל ובעיקר על סמך ההתרשמות מהמפגשים שהוקלטו, שהנאשם הוא אשר יוזם את השיח המיני ואת המגע המיני; שהמתלוננת בעקביות מביעה אי הסכמה ואף התנגדות להצעות ולמגע זה; שהמתלוננת מנסה להביא לסיום המפגשים עם תחילת ההתנהגות המינית הלא רצויה של הנאשם והנאשם פועל להארכתם; הרי שעדות המתלוננת גם ביחס לאירוע זה מתקבלת, בהיותה המשך ישיר ועקבי לאירועים לגביהם קיימות ראיות אובייקטיביות. גרסתו המכחישה והמרחיקה של הנאשם, גם היא עקבית וחוזרת על עצמה ביחס לכלל האירועים. באירועים המוקלטים יש הוכחה ברורה הסותרת את גרסת הנאשם ושוללת אותה. בנסיבות אלה, יש לקבוע כי התלונה מהימנה גם ביחס לאירוע זה ויש להרשיע את הנאשם בגין אירוע זה בהמשך ביצוע העבירה של הטרדה מינית ובעבירה של מעשה מגונה.

האירוע השישי

94. מדובר באירוע שהתרחש מספר ימים לאחר האירוע החמישי, בתאריך 4.2.2019.

המתלוננת העידה שהנאשם הגיע אליה למשרד בהפתעה והם שוחחו על אירועי תרבות במועצה, בפרט על יום האישה. המתלוננת שאלה את הנאשם לגבי היכרותו עם נשים שירצו להקים דוכני מכירות והוא השיב לה שיש מישהי שמוכרת אביזרי מין, היא בתגובה אמרה לו "תפסיק כבר תתחיל להיות רציני" (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 30 מש' 24). לדברי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

המתלוננת הנאשם ביקש ממנה נשיקה ואמר לה שתעשה לו "סיפתח של הבוקר". לדבריה, בשלב זה הרגישה שהיא לא יכולה יותר "הרגשתי כאילו אני איזה זונה, מה זה סיפתח של הבוקר?" (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 31 ש' 1). לדבריה, במפגש הזה הנאשם נישק אותה וגם נגע לה בחזה והיא ביקשה ממנו ללכת. הנאשם שאל אותה אם היא מגרשת אותו והיא השיבה לו שכן. לדברי המתלוננת, בתום האירוע הזה הרגישה שהיא מתקשה להתמודד עם מה שעובר עליה ופנתה באופן אנונימי למרכז לנפגעות תקיפה מינית.

המתלוננת תיארה את תחושותיה: "אולי זה נראה לאנשים 'נשיקה, הוא נישק, אז מה?!', זאת לא נשיקה, זאת חדירה לפרטיות. זה הפך לי את העולם שלי. אני בטחתי כל כך באנשים לפני המקרה, מאז המקרה אני לא מאמינה לאף אחד. אני לא בוטחת באנשים ואני בן אדם שמאמין לכולם. מפחיד אותי שכולם רוצים משהו כשהם מדברים איתי, לכולם יש אינטרס" (פרוטוקול מיום 26.10.2020 עמ' 31 מש' 6).

הוצגה למתלוננת ההטענה, בחקירה הנגדית, שרק במפגש הזה היא נשמעת אסרטיבית בסירובה. על כך השיבה המתלוננת, שבכל האירועים עמדה על שלה. יחד עם זאת, הבהירה שבאירוע הזה "הרגשתי שהחבל כרוך סביב צווארי... כאילו אני סוג של לא יודעת מה, זונה שלו... הוא בא בבוקר מנשק והולך, בא בבוקר מנשק והולך... הרגשתי שאני לא יכולה יותר פשוט לא יכולה יותר" (פרוטוקול מיום 18.11.2020 מעמ' 21 ש' 10). הוצגה למתלוננת הטענה, שעד למפגש זה היו יחסי ידידות עם הנאשם, היא ציפתה שהנאשם ישאיר אותה בעבודה וכאשר הבינה שזה לא יקרה, במפגש האחרון הייתה אסרטיבית ו"עשתה הצגה" של אי-הסכמה. המתלוננת דחתה אפשרות זו:

(עמ' 22 מש' 2) והוטח בהקשר זה במתלוננת שמדובר ב"נאומים של מרכזי התקיפה".

המתלוננת לא זכרה באיזה מבין הפגישות הנאשם נגע בחזה שלה, עמדה על כך שהיא זוכרת אירוע אחד כזה, שבו הנאשם נגע לה בחזה והיא הזיזה לו את היד ובזמן החיבוק היא הזיזה לו את היד (עמ' 22 ש' 11). המתלוננת לא שללה את האפשרות שמדובר היה רק במפגש הרביעי ולא באירוע השישי ובהמשך עמדה על כך שהנאשם נגע לה בחזה רק פעם אחת (עמ' 24-25), כפי שאמרה גם בעימות ת/1.

95. הנאשם מאשר את קיום המפגש. הנאשם מאשר שנישק את המתלוננת בהסכמתה, כופר בכך שהמתלוננת אמרה לו להפסיק או שנגע לה בחזה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

הנאשם נשאל בחקירה הנגדית למה התכוון כשהשתמש בביטוי "סיפתח" בשיחה עם המתלוננת והתקשה להשיב "באמת אני מנסה להיזכר מה זה הסיפתח הזה, אבל לא עולה לי בראש עכשיו, אני זוכר שהיא הייתה מכינה קפה, לא יכול להגיד עכשיו בצורה נחרצת מה הייתה הכוונה" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 98 ש' 15). תגובה זו הרשימה מאד כמיתממת ובלתי אמינה. ואכן, בהמשך, כשמושמע לנאשם הקטע המוקלט שבו ההקשר מדבר בעד עצמו, הנאשם השיב: "זה הפעמים שאני מתחרט ומצטער עליהן" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 117 ש' 4) ובהמשך "זו לא הנורמה וכפי שאמרתי לפני זה, כן זה לא היה צריך לקרות" (עמ' 117 ש' 12).

אך במקביל, הנאשם חוזר שוב על דבריו המפנים לפער בין הנשמע בהקלטה לבין ההתנהגות קודם לכן. כשנתבקש להסביר האם להבנתו מההקלטה עולה שהמתלוננת הייתה מעוניינת מעשיו השיב: "בשביל ההקלטה היא לא הייתה מעוניינת" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 117 ש' 19) והמשיך: "...מה אני חוקר כליות ולב? איך אני אפשר לך דבר, מה אני נכנס לראש שלה? באמת, אני לא יכול לדעת אם היא הייתה כן מעוניינת או לא מעוניינת, בין להגיד להקלטה דברים שהדריכו אותה כך וכך אני לא יודע" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 117 ש' 21). ב"כ המאשימה ממשיך ומטיח בנאשם שהמתלוננת לא רצתה שהוא ינשק אותה והוא ידע זאת, והנאשם המשיך והסביר "ההתנהגות בשטח... היא הייתה אחרת. לבוא לפי מה שכתוב פה... מי שרואה את זה מהצד אומר כן, הבן אדם הזה לא בסדר... אני לא יכול להגיד בפה מלא שידעתי שהיא לא רוצה..." (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 118 ש' 1).

עדות הנאשם בעניין זה מיתממת ובלתי אמינה. ההקלטה מדברת בעד עצמה והיא ברורה כשמש. אין שחר לטענת הנאשם שבנקודות זמן אחרות במהלך המפגש המתלוננת שידרה עניין במגע מיני או יזמה אותו. הנאשם ידע היטב והבין שהמתלוננת אינה מעוניינת במעשיו ובהצעותיו החוזרות. אך הוא התמיד בכפייה ובהצעות שוב ושוב – בין אם מתוך תקווה להכניע את ההתנגדות ולכפות הסכמה ובין אם מתוך חוסר עניין גמור ברצונה ומיקוד ביצריו וברצונותיו הוא – כך או כך, מדובר בעבירות מושלמות שהוכחו מעבר לכל ספק סביר.

96. בשים לב לעמדתו העיקשת של הנאשם גם בנוגע לאירוע זה, כי זרעי ההסכמה וההדדיות טמונים בתחילת במפגש בית המשפט האזין בקשב רב גם להקלטה של המפגש השישי כולו (ראו גם: "[היה] שיתוף פעולה ובסוף פתאום היה תפנית של 180 מעלות כאילו היא מתנגדת, אבל לאורך כל הדרך היה הדדיות... ופתאום התהפכות, יכול להיות שבביל ההקלטה יכול להיות אני לא יודע" (פרוטוקול מיום 2.5.2021 עמ' 126 ש' 20)).

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

אירוע זה הוקלט (דיסק ת/6) ותומלל בתמליל ת/7 עמ' 24 עד 35.

בהקלטה נשמעים השניים משוחחים בעניינים שונים של המועצה. המתלוננת מציגה לנאשם שהכינה עבורו לוח אירועים של המועצה והוא מבקש ממנה לשלוח לו זימונים ליומן. המתלוננת אומרת שזה מאוד קשה לה, כי אין לה מזכירה. השניים משוחחים בענייני פוליטיקה מקומית ואנשים שיכולים לסייע לנאשם בעסקי הציבור. בין היתר המתלוננת מציעה את יוסי אוחנה [ע.ת. 8] ומדברת בשבח, והנאשם מגיב במילים חריפות כנגדו (00:40:40.576 עד 00:40:55.876).

השיחה ממשיכה, כאשר עולה שאדם נוסף נכנס ויוצא מהחדר והמתלוננת נפרדת ממנו לשלום (00:42:54.828).

ממשיכה שיחה בענייני פוליטיקה מקומית וארצית, והנאשם מספר על התנהלותו של ראש המועצה וגם על מחלתו ועל הטיפולים שהוא עתיד להתחיל ואז נשמעת המתלוננת:

המתלוננת: אל תיגע בגוף שאתה עושה את זה.

הנאשם: [מילה לא ברורה]

המתלוננת: לא אסור אסור

הנאשם: [מילה לא ברורה] סכין מותר לקחת?

המתלוננת: [נשמע צקצוק לשון] תניח על הזה גם מספריים. יאללה

המתלוננת מסיטה את השיחה בנושא פגישה של הנאשם עם אבי דיכטר.

הנאשם: את באה איתי?

המתלוננת: לא.

הנאשם: בואי. [גרירת כסא].

המתלוננת: מה פתאום. די.

הנאשם: בואי איתי כבר.

המתלוננת: די, די מספיק.

הנאשם: בואי איתי, נו.

המתלוננת: די, די מספיק.

הנאשם: בואי איתי, נו. [נשמעת נשיקה].

המתלוננת: די, מני די. השתגעתי, מספיק.

הנאשם: (לוחש) נשיקה, נשיקה, נשיקה.

המתלוננת: די. די נו, די. לא.

הנאשם: נשיקה אחת.

המתלוננת: לא.

הנאשם: נו, בשביל הבוקר, תני לי סיפתח, על

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

המתלוננת: די, זהו, לא.

הנאשם: נו, תעשי לי סיפתח (לא ברור)

המתלוננת: די, די נו, לך. לך לראות אנשים. די. לא. די, לך.

הנאשם: (ממלמל) אחרונה.

המתלוננת: די.

הנאשם: למה?

המתלוננת: די נו, מספיק. די, נו.

הנאשם: (לוחש)

המתלוננת: די. די. די. די. [מצחקקת] (56.725: 46: 00 עד 46: 47: 00).

לאחר מכן, השניים עוברים לדבר על עניינים פוליטיים אחרים והמתלוננת מנסה להביא את השיחה לסיומה:

המתלוננת: יופי. טוב. יאללה לך לעבודה, תן לי, יש לי מלא עבודה אני.

הנאשם: מגרשת אותי?

המתלוננת: מה, יש לי מלא דברים (47.451: 49: 00).

97. גם באירוע זה, ההקלטה תומכת באופן מלא בתלונה ואינה מתיישבת כלל עם עדות הנאשם. ההצעות החוזרות ונשנות מצד הנאשם מהוות המשך של דפוס ההטרדה המינית שמאפיין אותו גם באירועים הקודמים וכך גם לגבי העבירה של מעשה מגונה. באירוע זה מיוחס לנאשם שנגע בחזה של המתלוננת. ביחס לאירוע זה, בשונה מהאירוע הרביעי, נותר ספק בעניין זה. בהקלטה לא נשמעת אינדיקציה ברורה לכך והמתלוננת עצמה לא זכרה באיזה מבין האירועים הנאשם נגע בחזה אך עמדה על כך שמדובר היה רק באחד מבין כלל האירועים. לאור הראיה הברורה הנשמעת בהקלטה של האירוע הרביעי קבעתי, שמעשה הנגיעה בחזה הוכח מעבר לספק סביר. באירוע זה שבפניי נותר הספק.

ראיות לגבי מצבה הנפשי של המתלוננת והלך הרוח בעת חשיפת הדברים

98. די בראיות שפורטו לעיל כדי להסיר קיומו של ספק באמיתות התלונה ולהוביל להרשעת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום (פרט, כאמור, לנגיעה בחזה באירוע השישי). מעבר לדרוש, אפוא, יש להתייחס גם לעדויות שהובאו בפני בית המשפט לגבי מצבה הנפשי של המתלוננת. המתלוננת מתארת את השפעת האירועים על מצבה הנפשי והפיסי, בתקופת האירועים ועד היום:

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 40351-10-19 מדינת ישראל נ' מעודי

[REDACTED]

[REDACTED]

99. ראייה נוספת על מצבה הנפשי של המתלוננת וכן על הלך רוחה בעת חשיפת הדברים נלמדת מעדות העד אוחנה: העד תאר שבפעם הראשונה שהמתלוננת הגיעה אליו הביתה הייתה ב"סוג של הלם" וסיפרה לו שהנאשם "שלח ידיים"; בפגישתם השנייה לאחר שהתרחש אירוע נוסף תיאר את מצבה: המתלוננת התקשרה אליו מאוד נסערת, ביקשה שייפגשו דחוף, הייתה ממש לחוצה והיה ברור לו שקרה משהו. הם נפגשו בביתו "אני ראיתי [המתלוננת] אחרת, [...] היא טיפוס חזק ותוסס, אבל היא ממש רעדה. היא התחילה לספר לי את הסיפור שמני נישק אותה ושזה ממש הגעיל אותה". לדבריו, המתלוננת ביקשה לשטוף את הפה ולשתות משהו, חזרה על כך שהיא ממש נגעלה מהנאשם והוא הכין לה תה. המתלוננת הייתה נסערת, שאלה אותו איך להתמודד עם זה, איך היא תספר לבעלה וחששה לשמה הטוב "היא שאלה אותי, ראית אותי פעם לבושה בצורה פרובוקטיבית? כי היא לא לבושה כך, אמרתי לה שלא, היא לא הבינה מדוע מני נישק אותה והטריד אותה". בפגישה זו המתלוננת גם השמיעה לו קטע מההקלטה והיא הייתה מאד נסערת אגב כך. בפעם השלישית שפגש אותה, לאחר אירוע נוסף "היא הייתה ממש במצב של חוסר אונים מוחלט" והייתה נחושה להפסיק את המעשים כי "היא לא יכולה לספוג את זה יותר".

הרשעה בעובדות נוספות

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

100. כמפורט בסיכומי המאשימה, בבית המשפט ובפרט בהקלטות שהובאו בפני בית המשפט עולים פרטים עובדתיים נוספים שאינם מפורטים בכתב האישום. המאשימה עותרת להרשיע את הנאשם גם בעובדות נוספות אלה שהוכחו היטב במשפט ושהייתה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפניהם ולמעשה הוא גם נחקר עליהם.
- אכן, כבר האישום שבפניי מנוסח בתמציתיות מרובה ואף חסרה ביחס לחומר הראיות. מדובר בחוסרים שמקורם בחומר הראיות האובייקטיבי **ההקלטות** ולא מדובר בפרטים חדשים שנתגלו לראשונה בעדויות.
- גם חלקו השני של כתב האישום לאקוני ביחס לעמדה הברורה של המאשימה לגבי פרטי ההטרדה המינית, פרטי המעשים המגונים ובכמה עבירות מדובר.
101. בסיכומיה, ההגנה אינה מסתייגת מבחינה משפטית מעתירה זו, ובצדק: מדובר באותה תשתית ראייתית שהנאשם נחקר עליה ושהייתה במוקד החקירה ובמוקד המשפט. הגנת הנאשם לא נפגעה כתוצאה מהניסוח התמציתי מדי של כתב האישום שכן יריעת המחלוקת ברורה והייתה ברורה וגרסת הנאשם ביחס אליה "אדישה" לעובדות הנוספות הללו.
102. הממצאים העובדתיים שנקבעו לעיל, הנלמדים מחומר הראיות כוללים ממצאים ברורים ביחס לפרטים בעבירת ההטרדה המינית הנמשכת, ולמעשים העולים כדי מעשה מגונה. זאת, מעבר למפורש ולמפורט בכתב האישום. המדובר במעשים מגונים נוספים (נשיקות) הגם שלא מדובר באירועים נוספים. המדובר גם בביטויים מילוליים נוספים לעבירת ההטרדה המינית וכן לביטויים מילוליים נוספים של התנגדות ואי הסכמה.

סוף דבר

103. לסיכום הדברים ותמציתם: עדות המתלוננת מתקבלת ככנה ומהימנה והיא נתמכת היטב בהקלטות של האירועים השלישי, הרביעי והשישי ובעדות העד יוסי אוחנה בדבר הלך הרוח של המתלוננת בעת חשיפת המעשים ובתקופה זו בכלל. עדות הנאשם הרשימה כחמקנית, מערפלת ומטשטשת ובלתי אמינה כלל והיא נסתרה לפרקים גם בעדות עד ההגנה הנוסף אביבי או בהקלטות הברורות, ללא הסבר מניח את הדעת.
- תיזת ההגנה בדבר מניע פסול לעלילה כנגד הנאשם לא בוססה, גם לא בראשית ראיה. טענת הנאשם בדבר הדדיות, הסכמה או שיתוף פעולה מצד המתלוננת במעשים המיניים נסתרת במפורש. הנאשם עצמו התקשה להסביר וליישב את עדותו עם הראיות האובייקטיביות ותגובותיו, לפרקים, אף עולות כדי ראשית הודיה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

104. מהבחינה המשפטית, מעשי הנאשם עולים כדי עבירה ברורה ונמשכת של הטרדה מינית בהצעות חוזרות ונשנות וכן במעשים חוזרים ונשנים שהיו בניגוד לרצונה של המתלוננת. הנאשם הבין זאת וידע זאת אך התעלם מאי ההסכמה וחזר וכפה את הצעותיו ואת קרבתו עליה. המדובר במעשים של התייחסויות מיניות, בקשות לנשיקות, חיבוקים בעלי כוונה ותוכן מיני או הצעות לכאלה, נשיקות אינטימיות רבות בכוונה מינית ברורה, חלקן כוללות גם החדרת לשון, או הצעות ובקשות חוזרות לנשיקות; נגיעה בחזה התייחסויות לריח, מראה וביטויים אינטימיים.

המעשים שכללו חיבוקים, נשיקות רבות, מגע בחזה מעל לבגדים (אחד) הם בעלי אופי וכוונה מינית ברורים ועולים כדי עבירות של הטרדה מינית.

105. ברקע למעשי הנאשם ניצול של מצב פוליטי במקום העבודה, לאחר מערכת בחירות שהביאה לפגיעה במעמדה של המתלוננת ולחוסר ביטחון לגבי המשך העסקתה במקביל להתחזקות במעמדו של הנאשם וקרבתו האישית לראש המועצה הנכנס. מעשי הנאשם התאפשרו על רקע מציאות פוליטית זו והנאשם ניצל אותה, וכן הפגין מצגי שווא שקריים על מנת להצדיק פגישות מפתיעות עם המתלוננת, להשיג קרבה אליה ובדרך זו לבצע את העבירות. המתלוננת עצמה, היתה נתונה בחולשה ובקושי ובמעמד מוחלש. המצב בכללותו יצר אצל המתלוננת תחושה סובייקטיבית של תלות ומרות. למרות זאת המתלוננת הפגינה בבירור אי הסכמה והתנגדות למעשים המיניים של הנאשם. בד בבד, ניסתה לשמור על יחסי עבודה תקינים וענייניים ועל מקצועיות ולא לאבד את הסיכוי, כפי שהבינה מבחינה סובייקטיבית, לשקם את מעמדה במקום העבודה ולשמור על עבודתה. הנאשם ניצל את כל אלה, תוך התעלמות מאי ההסכמה.

106. בסופו של דבר, הוכחו יסודות העבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית. המדובר בעבירה נמשכת ורבת פרטים של מעשים והצעות חוזרות ונשנות, בעלות אופי מיני, כשהמתלוננת הביעה את אי הסכמתה להן. הנאשם מזוכה מחמת הספק המשפטי, מהחלופה של קיום יחסי מרות. זאת, חרף קיומו של ניצול ברור מצדו של הנאשם את המתלוננת ותחושה סובייקטיבית אותנטית מצד המתלוננת של תלות בנאשם.

כן הוכחו מעשים מגוונים לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין וזאת בחמישה אירועים (אירועים 2-6): המדובר בחיבוקים, נשיקות רבות בפה ונגיעה בחזה באירוע 4.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19-10-40351 מדינת ישראל נ' מעודי

ביחס לנגיעה בחזה של המתלוננת המיוחס לנאשם באירוע 6, נותר ספק סביר ממנו הנאשם זכאי ליהנות.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא

